

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 3 | MAART | 2022

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 40 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.

IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - VPF, Molenheide 8 te BE 2870 Puurs-Sint-Amands.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien !

NIEUW

www.tauros-diagnostik-shop.de

Internationale vogelmarkt "Vogelweelde"

voor de 2de keer op onze nieuwe locatie in Hardenberg

Evenementenhal Hardenberg, Energieweg 2, Hardenberg

zaterdag 26 maart a.s.

Meer informatie en plaatsreservering en e-tickets:

www.vogelweeldemeppel.com

Geopend voor publiek van 09:00 uur tot 13:00 uur

Dutchy's®

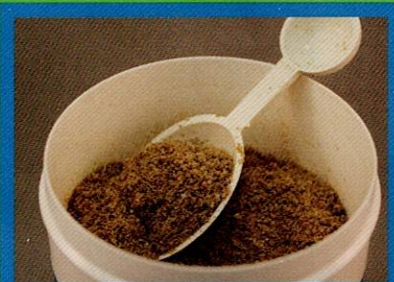
Roofmijten ter voorkoming en bestrijding van bloedmijten in dierenverblijven

REFONA
Respect For Nature

Refona, bestrijdt en beschermt biologisch

Voor meer informatie en/of bestellen: www.refona.nl | info@refona.nl | (0593) 37 00 35

Bio Birdmix

Bio Birdmix is een kweekmix en dient als een aanvullend diervoeder, speciaal ontwikkeld voor volièrevogels. Het voorziet de vogels in de noodzakelijke mineralen en sporenelementen.

INHOUD

In deze uitgave

De valkparkiet 2 5

Ringenbestelling
vanaf 1 april a.s. 8

De Speciaalclubkleur bestaat
dit jaar 45 jaar: en organiseert
haar derde symposium: 9

Kweek rozenborstkernbijter 10

Kweek met de Kleine Plevier
(*Charadrius dubius*) 12

In de keuken van...
weltevogelpark Walsrode, deel 2 14

Kweek met de hadesnon 18

21 Gele kwikstaart

22 Kwartels 6

24 Verslag Technisch congres
OMJ d.d. 3 december 2021
Istanbul Turkije

25 Info voor adspirant
volièrebouwer

26 Internationale samenwerking... een must!

28 Vergadering COM/OMJ Sectie
D Istanbul 03 /12/2021

30 Tips

En verder

- 4 Column voorzitter
- 31 Column keurmeester
- 32 Bondsmededelingen
- 34 NBvV Info
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:
Roodstaartlijstergaai (*Garrulax milnei*)
© H. Branje

Van twee oude mannetjes...

U kent vast die mop wel van die twee oude mannetjes die op reis zouden gaan..... Juist ja, ze gingen niet! Nou, die mop werd half januari werkelijkheid. Sjaak van Bennekom en ik hadden een hotel geboekt in Piacenza. Doel van de reis was de Mondial van 2022. Als afgevaardigden van de NBvV zouden we de show bezoeken en deelnemen aan het congres om collega Albert moreel te ondersteunen. En aangezien we daar toch waren, hadden we besloten dat meedoen aan de wedstrijd ook wel leuk zou zijn.

Klaas Snijder, bondsvoorzitter

Sjaak met zijn kleurkanaries en ik met de kleurparkieten en een swiftparkiet. Ook zou ik een stam insturen, een extra kans op een medaille, maar.... helaas... de show werd op het laatste moment afgelast, de koffer kon weer worden uitgepakt en de vogels terug in de volière. "Tsja, vast en zeker corona", zou je denken, maar dat was maar ten dele de reden. Noord-Italië is dit seizoen de vogelgriep-brandhaard van Europa. De Italiaanse overheid durfde het niet aan en blies de show af. Alles stond in de wedstrijdhall klaar, een enorme teleurstelling voor de organisatie en vast en zeker een enorme kostenpost.

In onze contreien leven we echter al jaren met vogelgriep. Menige show is de afgelopen jaren afgelast en fokkers van grondvogels zijn al meerdere keren uitgesloten geweest van wedstrijden. Onze collega's van KLN met hun hoenders weten er alles van. En nu is dus de Mondial ook al gedupeerd en de verwachting is dat vogelgriep in de toekomst alleen maar gaat toemenen. Wat te doen?

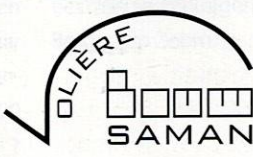
De Europese wetgeving is hierin leidend en die zegt dat onze volièrevogels, die vallen onder "gezelschapsdieren" min of meer de dans ontspringen, zolang je maar geen vogelevenement binnen een "beschermingsgebied" van 10 km houdt. Dit is de zone die ingesteld wordt na een uitbraak van vogelgriep. Daarbuiten mag je wel een evenement houden; zelfs wanneer je binnen een 10 km zone woont mag je aan een evenement meedoen elders. Dit laatste is een versoepeling ten opzichte van de oudere regelgeving en helaas niet bij iedereen bekend.

De vogelvereniging uit Venlo is hierdoor ten onrechte de dupe geworden. De gemeente die de regels niet goed kende heeft hun wedstrijd onterecht verboden. Een strop voor de vereniging, maar de gemeente was onverbiddelijk. Toen dit via, via bij ons bekend werd heeft Henk van der Wal navraag gedaan bij het ministerie en daar werd bevestigd dat de gemeente

Venlo fout zat. Met deze conclusie in de hand zijn de vogelvrienden terug gegaan naar de gemeente die royaal excuses aanbod en een schadevergoeding in het vooruitzicht stelde. Helaas te laat voor de show, maar toch netjes van de gemeente. Corona lijken we nu na twee jaar redelijk te kunnen temmen, na inzet van heel veel vaccinaties en nieuwe medicijnen. Hopelijk dat de vogelgriep ook op deze manier opgelost gaat worden. Wel is daarvoor de toestemming nodig van de EU. Er zijn vogelgriepvaccins, maar die zijn nog niet toegestaan op de markt. Waarschijnlijk een kwestie van tijd en tot zolang blijft het duimen voor wat mazzel. Hopelijk dat dan de mop van beide oude mannetjes die op reis zouden gaan gaat eindigen in: "Ze gingen!"

Voor al uw vogelbenodigdheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

 M. 06-51145525
[INFO@VOLIÈREBOUWSAMAN.NL](mailto:info@volierebouwsaman.nl) | WWW.VOLIÈREBOUWSAMAN.NL

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.

'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.

9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

De valkparkiet 2

De valkparkiet is één van de populairste en meest geliefde kooi- en volièrevogels bij de vogelliefhebber. Deze populariteit heeft hij ongetwijfeld te danken aan zijn rustig en vreedzaam karakter. In de loop der jaren zijn er verschillende kleurmutaties ontstaan en ontwikkeld.

A. van Kooten

Kleurmutaties

Pastel - vererft autosomaal recessief
Witmasker - vererft autosomaal recessief

Fallow - vererft autosomaal recessief

Zwartoog - vererft autosomaal recessief

Geelwang - vererft autosomaal recessief

Bont - vererft autosomaal dominant

Ino (albino en lutino) - vererft geslachtsgebonden recessief

Cinnamon - vererft geslachtsgebonden recessief

Opaline (Gepareld) - vererft geslachtsgebonden recessief *

Onderlinge combinaties van bovenstaande mutaties zijn mogelijk.

* Bij de mutatie opaline (gepareld) dient opgemerkt te worden dat bij de mannen de pareltekening cq. opalinetekening op een leeftijd van 7 tot 12 maanden verdwijnt en slechts een grijze vogel overblijft. Bij poppen blijft de opalinetekening wel aanwezig.

Pastel

Bij de pastel valkparkiet is de diep donkergrijze kleur van de bevedering voor 40 tot 60% gereduceerd. Het gevolg van deze reductie is een valkparkiet met een overwegend lichtgrijze lichaamsbevedering. Een reductie van 50% van het grijs is, wanneer met de vogels naar de tentoonstelling wordt gegaan, het meest ideaal. De pastelfactor heeft geen invloed op het geslachtsonderscheid tussen man en pop. Geslachtsbepaling is derhalve gelijk aan de wildkleur.

Witmasker

Bij de witmasker valkparkiet is de gele en

rode kleurstof (psittacine) in de bevedering verdwenen. Met name bij de man uit zich dat in een wit masker. De wangen van de pop zijn daarentegen grijs. Het totaal ontbreken van de gele kleurstof heeft verder een veel hardere grijze lichaamsbevedering tot gevolg. De witmaskerfactor heeft geen invloed op het geslachtsonderscheid tussen man en pop. Geslachtsbepaling is derhalve gelijk aan de wildkleur.

Fallow

De fallow valkparkiet komt in Nederland nog maar mondjesmaat voor. Uiterlijk laten deze vogels een overwegend licht zilverkleurige bevedering zien. Verder bezitten deze vogels erg opvallende rode ogen. De man is duidelijk donkerder van kleur dan de pop. De geslachtsbepaling is derhalve gelijk aan de wildkleur.

Zwartoog

De zwartoog valkparkiet is ontstaan door steeds opnieuw de minst gepigmenteerde (de lichtste) bonte valkparkieten aan elkaar te koppelen. Door deze selectieve manier van kweken ontstond uiteindelijk een uiterlijk geheel witte en of gele vogel met zwarte ogen. Mannen en poppen zijn uiterlijk niet van elkaar te onderscheiden. Bepaling van het geslacht is alleen mogelijk door observatie van de vogels. Bij observatie dient gelet te worden op de 'baltszang' en het 'macho' gedrag van de man. Dit 'macho' gedrag uit zich met name in het zeer parmantig met enigszins gespreide vleugels rondlopen op de zitstok of bodem van kooi of volière. Vaak laat de man dit gedrag vergezeld gaan van zijn 'baltszang', een melodieuze klinkende wijsje.

Geelwang

Bij de geelwang valkparkiet heeft een totale reductie van de rode kleurstof, psittacine, plaatsgevonden. Hierdoor ontbreekt bij deze vogels de orangerode oorvlek. Wat daardoor overblijft is een valkparkiet met gele wangen. De geslachtsbepaling is gelijk aan die van de wildkleur.

Bont

Bontvorming zien we bij veel dieren (en planten), zo ook bij de valkparkiet. Het probleem bij de bontfactor is echter dat het bontpatroon in het algemeen zeer variabel vererft. Ideaal is een valkparkiet met een bontpatroon van 50% waarbij het bont regelmatig over het

lichaam verdeeld is en waarbij de oranje oorvlek en de gele wangvlek bij voorkeur niet aangetast zijn. Mannen en poppen zijn uiterlijk moeilijk van elkaar te onderscheiden. In het algemeen is bij de man het kleurcontrast in het masker groter dan bij de pop. Door het bontpatroon kan de gebandeerde staart van de pop niet zichtbaar zijn. Observatie van het gedrag van de vogels kan in dit geval meehelpen het geslacht te bepalen.

Ino

De ino-factor is verantwoordelijk voor

een albino of lutino valkparkiet.

Albino

De albino valkparkiet is een uiterlijk zuiver witte vogel met rode ogen. Dit in tegenstelling tot de (witte) zwartoog, die zoals zijn naam al doet vermoeden, zwarte ogen heeft. Mannen en poppen zijn uiterlijk niet van elkaar te onderscheiden. Bepaling van het geslacht is alleen maar mogelijk door observatie van het gedrag.

Lutino

De lutino valkparkiet heeft een overwe-

gend geel overgoten witte lichaamsbedekking.

Vaak zien we bij lutino's achter de kuif een kale plek. Dit is het gevolg van in-teelt. Dit probleem kan het beste verholpen worden door lutino's terug te paren aan de wildvorm. Verschil tussen man en pop is duidelijk zichtbaar. De oranje oorvlek en gele wangvlek zijn bij de man veel intensiever van kleur dan bij de pop.

Cinnamon

De cinnamon valkparkiet is een vogel met een overwegend warme grijsbruine kleur. Deze kleur bleekt op wanneer de vogels in een buitenvolière worden gehouden. Bepaling van het geslacht is gelijk aan die van de wildkleur.

Opaline (Gepareld)

Een goede geparelde valkparkiet is een vogel waarbij de pareltekening fijn en regelmatig van patroon is op rug, vleugels, borst, flanken en anaalstreek. Bij de factor 'gepareld' doet zich het eigenaardige verschijnsel voor dat bij de mannen de pareltekening op een leeftijd van 7 tot 12 maanden verdwijnt en er slechts een grijze vogel overblijft. Deze mannen zijn veelal te herkennen aan een onregelmatige grijze kleur op rug en vleugels. Poppen behouden de pareltekening voor het leven. Naast het feit dat de pareltekening bij mannen verdwijnt is de geslachtsbepaling verder gelijk aan die van de wildkleur.

De vererving van de verschillende kleurmutaties

Zonder verder in te gaan op de verervingsleer is het belangrijk te weten dat kleurmutaties op verschillende manieren kunnen vererven en dat ze enkelfactorig en of dubbelfactorig in een vogel aanwezig kunnen zijn.

Autosomaal recessief

Indien een bepaalde kleurmutatie autosomaal recessief vererft en enkelfactorig in een vogel aanwezig is betekent dit dat de betreffende kleur zich laat overheersen/domineren door een andere kleur (bijvoorbeeld de wildkleur). Dergelijke vogels noemen we splitvogels. In

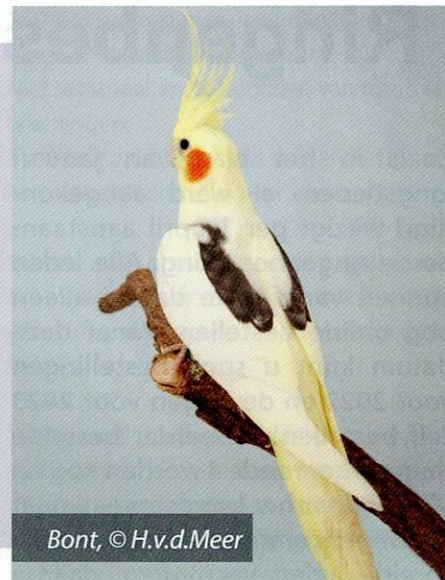

Opaline cinnamon

Cinnamon

Bont, © H.v.d.Meer

“schrijftaal” geven we de splitfactor aan door middel van een schuine deelstreep. Dus een vogel die de wildkleur bezit en split is voor de pastelfactor schrijven we als wildkleur/pastel. Zou de betreffende factor, in dit geval dus pastel, dubbelfactorig in de vogel aanwezig zijn dan zou de vogel uiterlijk een pastel zijn. Er is dan geen factor aanwezig die de pastelfactor overheerst, anders gezegd er is dan geen factor (meer) aanwezig die dominant is over de pastelfactor. In onderstaand schema is als voorbeeld van een autosomaal recessieve vererving de kleurmutatie pastel gebruikt.

Uitwerking vererving pastelfactor

Wildkleur x pastel geeft 100% wildkleur/pastel.

Wildkleur x wildkleur/pastel geeft 50% wildkleur en 50% wildkleur/pastel.

Wildkleur/pastel x wildkleur/pastel geeft 25% wildkleur, 25% pastel en 50% wildkleur/pastel.

Wildkleur/pastel x pastel geeft 50% wildkleur/pastel en 50% pastel.

Pastel x pastel geeft 100% pastel.

De kleurmutaties witmasker, fallow, zwartoog en geelwang vererven net als pastel, autosomaal recessief. Bovenstaand schema is derhalve ook van toepassing op deze kleurmutaties. Door in dit geval pastel te vervangen voor witmasker, fallow, zwartoog of geelwang kunnen ook van deze kleurmutaties de uitkomsten in

het schema worden afgelezen.

Autosomaal dominant

Een factor die autosomaal dominant vererft laat zich niet domineren. Als de factor aanwezig is in de vogel laat deze zich ook zien. De betreffende factor kan zowel enkel- als dubbelfactorig in de vogel aanwezig zijn.

Uitwerking vererving bontfactor

Wildkleur x bont enkelfactorig geeft 50% wildkleur en 50% bont enkelfactorig.

Wildkleur x bont dubbelfactorig geeft 100% bont dubbelfactorig.

Bont enkelfactorig x bont enkelfactorig geeft 25 % wildkleur, 25% bont dubbelfactorig en 50 % bont enkel factorig.

Bont enkelfactorig x bont dubbelfactorig geeft 50% bont enkelfactorig en 50% bont dubbelfactorig.

Bont dubbelfactorig x bont dubbelfactorig geeft 100% bont dubbelfactorig.

Geslachtsgebonden recessief

Bij de geslachtsgebonden vererving vererft de betreffende kleurmutatie met het geslacht mee. De kleur van de Valkparkiet is dan gebonden aan het geslacht. Zonder hier verder op in te gaan is het belangrijk te weten dat bij de geslachtsgebonden vererving een pop nooit split kan zijn voor een geslachtsgebonden mutatie, een man wel. Dit betekent dus dat een pop de kleur direct laat zien terwijl de man de kleur verborgen bij zich kan dragen. In onderstaand schema is als

voorbeeld van een geslachtsgebonden recessieve vererving de kleurmutatie cinnamon gebruikt.

Uitwerking vererving cinnamonfactor

Man wildkleur x pop cinnamon geeft 50% mannen wildkleur/cinnamon en 50% poppen wildkleur.

Man cinnamon x pop wildkleur geeft 50% mannen wildkleur/cinnamon en 50% poppen cinnamon.

Man wildkleur/cinnamon x pop wildkleur geeft 25% mannen wildkleur, 25% poppen wildkleur, 25% mannen wildkleur/cinnamon en 25% poppen cinnamon.

Man wildkleur/cinnamon x pop cinnamon geeft 25% mannen wildkleur, 25% mannen cinnamon, 25% poppen wildkleur en 25% poppen cinnamon.

De kleurmutaties ino (albino en lutino) en opaline (gepareld) vererven net als cinnamon, geslachtsverbonden recessief. Bovenstaand schema is derhalve ook van toepassing voor deze kleurmutaties. Door in dit geval cinnamon te vervangen voor albino, lutino of opaline (gepareld) kunnen ook van deze kleurmutaties de uitkomsten in het schema worden afgelezen.

Ringenbestelling vanaf 1 april a.s.

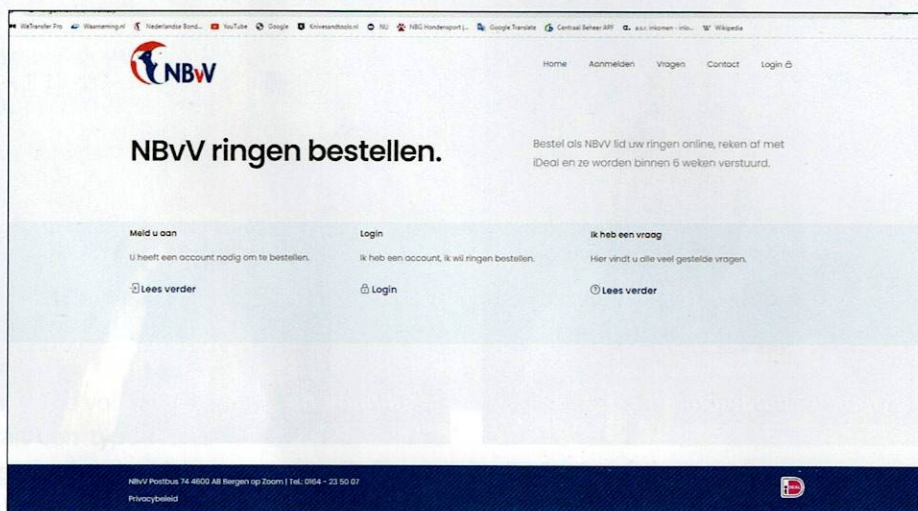
Zoals in het blad van januari jongstleden, al werd aangekondigd wijzigt per 1 april aanstaande de ringenbestelling. Alle leden kunnen vanaf deze datum alleen nog online bestellen. Vanaf deze datum kunt u spoedbestellingen voor 2022 en de ringen voor 2023 zelf bestellen. De eerder bestelde ringen voor ronde 4 worden nog op 15 mei door het bondsbureau naar de ringencommissarissen en verspreide leden verzonden; daarna vervallen de bestelrondes en kunt u de bestaande bestelformulieren niet meer gebruiken. Wellicht is het verstandig om het artikel in het nummer van januari nog eens door te lezen. Let op: vóór 01 april kunt u via deze site nog niets bestellen!

Hoe gaat een en ander in zijn werk?

Elk lid kan inloggen op een speciale website voor de ringenbestelling. Deze website bereikt u via <https://ringen-nbv.nl/> of via de link "ringen bestellen" die op onze website staat (zie afbeelding 1). De eerste keer worden van u een aantal gegevens gevraagd: uw kweeknummer en afdelingscode, adresgegevens, uw mailadres en u wordt gevraagd een wachtwoord op te geven. Deze gegevens worden door ons versleuteld opgeslagen en zijn ook voor ons niet te herleiden en dus ook niet op te vragen. Bent u later uw wachtwoord kwijt? Dan zult u even een nieuw aan moeten maken.

- Op deze website vindt u ook de antwoorden op veel gestelde vragen.

- Na invoeren van deze gegevens kunt u direct bestellen. U kunt een keuze maken tussen "gewone" ringen en ringen voor beschermde soorten (of beide in één order bestellen). U kunt in een invulbaar gedeelte van de website uw bestelling plaatsen en deze omgeving is in feite een vereenvoudigde versie van het oude vertrouwde formulier. Het wijst zich vanzelf

en bij een eventuele fout krijgt u een melding.

- Na het invullen van uw bestelling kunt u deze afronden door via Ideal het verschuldigde bedrag te betalen en is uw bestelling afgerond. U ontvangt daarvan op het opgegeven E-mailadres een bevestiging; de factuur kunt u downloaden op de website.

- Nadat wij uw bestelling hebben ontvangen laten we de ringen produceren. U ontvangt ze na ongeveer 1 maand op het door u opgegeven adres. Bij verzending sturen we u wederom een bevestigingsmail, waarmee u ook de bezorging kunt volgen.

- Denkt u er daarbij wel aan dat alle ringen die voor het ringjaar 2023 worden besteld in verband met internationale afspraken niet eerder geleverd morgen worden dan op 01 oktober. Alle bestellingen die wij vóór 1 september hebben ontvangen zullen dus niet eerder dan op die datum verzonden worden.

- Omdat ook t.b.v. de ringen voor beschermde soorten sprake is van een unieke en individuele aanvraag komt ook dit formulier (en het toezenden ervan naar het bondsbureau) te vervallen. Ter informatie: de overheid verplicht u hierbij uw

BSN-nummer op te geven.

- In verband met de versnelde levering zullen de rondes dus vervallen. Heeft u toch sneller uw ringen nodig, dan blijft de mogelijkheid om spoedbestellingen te plaatsen. Deze zullen we binnen 14 dagen na ontvangst van de bestelling uitleveren – eerder is niet mogelijk. Voorkom echter de hoge kosten van spoedbestellingen en bestel gewoon uw ringen op tijd! Spoed- en gewone bestellingen kunt u niet in één order plaatsen.

- Tenslotte: beschikt u niet over internet of is een ander toch te lastig voor u, dan bestaat altijd nog de mogelijkheid om u hierbij te laten ondersteunen door de ringencommissaris van uw vereniging. Hij of zij is deze wijze van bestellen al jaren gewend, is al vroegtijdig door ons op de hoogte gebracht en kan zelfs voor u bestellen en betalen. Voorwaarde daarbij is wel dat per lid een uniek mailadres gebruikt wordt, want dat is noodzakelijk om in te loggen. Bij problemen kunt u uiteraard ook contact opnemen met het bondsbureau.

Vanaf medio maart is deze informatie ook op onze website na te lezen: www.nbv.nl/ringen

De Speciaalclub kleur bestaat dit jaar 45 jaar en organiseert haar derde symposium

De Speciaalclub kleur bestaat op 19 maart 2022 45 jaar en is daarmee de oudste en grootste Speciaalclub voor de kleurkanarielifhebber in Nederland. Dit jaar op zaterdag 14 mei is het bestuur van de SCK voornemens om haar 3e symposium te organiseren in Ysselsteyn bij Venray.

© Sjaak van Bennekom, voorzitter SCK

Symposium

Wij organiseren dit symposium om de drie jaar. Helaas kon dit vorig jaar door alle corona perikelen geen doorgang vinden. Wij hopen dat het dit jaar wel gaat lukken met in acht neming van de dan geldende maatregelen. Dus met een 2G testbewijs.

In de ochtend hebben wij twee sprekers, de heren Jan Van Overvelt en Rob Kristel. Na de uitgebreide lunch is de heer Jos van Himbergen aanwezig als derde en laatste spreker.

Iedereen is van harte welkom op dit symposium, u hoeft geen lid te zijn van de SCK. Inschrijven kan via het formulier op onze website. www.speciaalclubkleur.nl. Na deze dag kunt u gelijk de door u bestelde entstof mee nemen.

Entstof bestellen, en meer.....

Maar wij bieden, naast een driejaarlijks symposium, onze leden nog veel meer. Ieder jaar is er weer de mogelijkheid om bij ons entstof te bestellen. Het enten van uw vogels is zeer belangrijk en om de kosten hoeft u het niet te laten. Heeft u een vogel die besmet is, dan is de kans groot dat er weinig van uw vogelbestand overblijft. Het bekende Poulfax P is moeilijk verkrijgbaar en erg duur geworden.

Wij leveren daarom al enkele jaren Canary pox, tot volle tevredenheid van de gebruikers.

Ook niet-leden kunnen de entstof be-

stellen via het bestelformulier op onze site.

Uw bestelling is ook op verschillende adressen af te halen als deze bij ons binnen is.

Bij de bestelling wel vooraf betalen.

Activiteiten

Elk jaar in maart houden wij onze jaarvergadering, met na de lunch een interessante lezing.

Vaak presenteren wij in juni een extra lezing over de actuele veranderingen betreffende de kleurkanarie. En natuurlijk zijn wij aanwezig op het NK in Zwolle.

Tafelkeuring

En dan is het oktober geworden en gaan we de tafelkeuring weer organiseren. Jaarlijks zijn er op deze tafelkeuring rond de 120 kleurkanaries aanwezig. De vogels worden verdeeld in drie groepen en besproken door een drietal keurmeesters. Na elke sessie schuiven de aanwezige liefhebbers op naar de volgende kleurgroep. Tijdens de lunch is er een loterij met leuke prijzen.

SCK wedstrijd

In week 47 of 48 houden wij onze jaarlijkse wedstrijd. Op deze wedstrijd zijn ook niet-leden welkom. Wij hebben altijd een mooi aantal vogels maar er kunnen er altijd meer bij.

We spelen in alle uitgebreide groepen en hebben voor de prijswinnaars een

Isabel geel intensief

© Henk Drijfhout

mooie top tien prijzentafel. Met onder andere levensmiddelenmanden, boormachine, reiskoffer en nog meer. Alle deelnemers krijgen na afloop van de wedstrijd een attentie mee naar huis.

Ons infoblad

De leden krijgen vier keer per jaar het fullcolour infoblad in de bus. Een prachtig blad met 32 pagina's informatie en uitgebreide artikelen over de kleurkanarie. Met foto's, de standaard en een uitgebreide beschrijving van een kleur. Daarnaast artikelen over de vererving en paringsuitkomsten. U kunt eerder verschenen artikelen vrijblijvend terug vinden op onze site www.speciaalclubkleur.nl onder het kopje 'artikelen'.

Heeft u interesse gekregen, kom dan gerust naar de jaarvergadering of meld u aan voor ons symposium. Aanmelden kan via de site of vragen via een mail naar sjverkoeijen@home.nl

Kweek rozenborst-kernbijter

De rozenborstkernbijter (*Pheucticus ludovicianus*) is 18 tot 19 centimeter lang en komt voor in Noord-Amerika en Mexico.

© Kees van Belzen

Deze prachtige vogel wordt ook wel roodborstkardinaal genoemd, omdat hij nauw verwant is aan de kardinaalachtigen (Cardinalidae). Volwassen mannetjes hebben tijdens het broedseizoen zwarte kopveren, vleugels en staart, een witte borst met daarop een rode vlek. Buiten het broedseizoen is de kop en rugdek bruin, zwart gestreept en is de rode vlek minder zichtbaar. Het vrouwtje heeft donkergrijze tot bruine veren.

Seizoen 2020

Begin 2020 zag ik bij een handelaar een koppel rozenborstkernbijters van 2018 / 2019 te koop. De vogels zagen er wat verfromfaaid uit en de pop was kaal achter op de kop. Ik heb de vogels toch meegenomen, omdat ze er fit uitzagen.

Begin maart zijn de kernbijters overgeplaatst naar een gezelschapsvolière van 6 bij 2 meter, samen met een koppel geelgorzen, grote putters, treursijzen en Europese sijzen. De kernbijters zijn erg verdraagzaam tegenover de andere vogels. Als voer krijgen ze haakbek-, kernbijter- en putter/sijs mengeling en onkruidzaden, zoals paardenbloem,

melkdistel, perzikkruid, teunisbloem, zonnebloem en kompassla. Eind mei is de man mooi op kleur, zwarte kop en een zwart rugdek. Zowel de man als de pop ruïen twee keer per jaar. De man zingt niet en ook is er geen toenadering tussen de man en pop. Eind juni sleept de pop met nestmateriaal, maar daar blijft het bij.

In de winter krijgen de kernbijters wat meer gevarieerd voer, bestaande uit dagelijks een bessenmengeling (bestaande uit diepvries lijsterbes, vuurdoornbes, meidoornbessen en doperwtten) en wekelijks een stukje sinaasappel, paprika of appel.

Seizoen 2021

De samenstelling van de gezelschapsvolière is iets aangepast. De Europese sijzen zijn ingewisseld voor drie vinkpoppen en een vinkman. De kernbijters komen goed de winter door en begin maart gaan de man en pop weer ruïen. Jammer genoeg stopt de man met ruïen, de kop en rug kleuren niet zwart. Dat is een tegenvaller want mogelijk komt de man niet in broedconditie. Begin april hoor ik een korte zang die ik niet herken, dat moet de rozenborstman zijn. En inderdaad op een lage tak zit de man te zingen.

Begin mei begint de pop met takjes te slepen. Ze wil een nest bouwen in een wit voerbakje in het voederhuisje. Het huisje hangt midden in de volière en is niet de beste plek voor een nest. Dus ik heb het bakje laten staan en ben er vanuit gegaan ze wel een betere plek vindt. Tot mijn verbazing zie ik op 12 mei dat de pop in het witte bakje zit om een ei te leggen. Een half uurtje gewacht en

Man

Nest met drie eitjes

Pop bij de jongen

Mooi vol nest

jawel in het bakje lag een mooi donkerblauw ei. Maar wat nu? In een wit zaadbakje is geen optie, daarom op de plaats van het bakje een kokosmandje vastgeschroefd. In het mandje met takjes en cocos een nest gemaakt en een nepeitje erin gelegd. Het ei terugleggen durfde ik niet omdat er al eerder vinkeitjes verdwenen waren in de volière. Toen ik 's middag thuis kwam zat de pop op het nest, ze was toch tevreden met mijn nestbouwkunsten. Het legsel bestaat uit drie eieren. Dagelijks loop ik een paar keer langs het nest; in het begin vliegt de pop er af maar na een paar dagen is ze gewend en blijft ze zitten.

Nu is de grote vraag of de eitjes bevrucht zijn? Tussen de man en pop is nog steeds geen toenadering te zien. Op de derde dag zit de man te broeden (bij rozenborstkernbijters broedt de man ook), zou het dan toch lukken? Na vijf dagen een ei geschouwd en het is bevrucht! Superblij, de man was toch in broedconditie ondanks dat hij niet op kleur is en weinig zingt.

Overdag wisselen de man en pop elkaar af bij het broeden en 's nachts broedt alleen de pop. Op 24 mei liggen er twee jongen in het nest en de dag erna is het derde jong uitgekomen. De vogels krijgen levende wasmotten en meelwormen, aangevuld met eivoer met diepvries doperwten, wasmotten, pinkies en hermetias. Levende buffalowormen laten ze links liggen. Af en toe krijgen ze insecten uit de natuur, zoals bladluis, spinnen en rietmaden.

De man en pop voeren goed en de jongen groeien met de dag. Op de zesde dag worden de jongen geringd met 4.0. De ringen zijn voor de zekerheid afge-

Pop op nest

plakt met pleister. Vogels ring ik vaak vanaf zes dagen, dan is de poot wel groter maar niet dikker en gemakkelijker vast te houden. Op 4 juni vliegen de jongen uit. Zoals op de foto te zien zijn de jongen bij het uitvliegen nog niet volledig in de veren. Wat opvalt is dat de kernbijters een klikkend geluid maken wanneer ik de volière binnen kom, alsof ze de jongen willen waarschuwen voor gevaar.

Een paar dagen na het uitvliegen zie ik de pop met nestmateriaal slepen, maar een tweede ronde komt er niet. De jongen groeien goed en een week na het uitvliegen beginnen ze te ruïen. Heel bijzonder, want de vogels zijn nog lang niet zelfstandig. Na wat zoekwerk op het internet zie ik dat jongen in de natuur ook zo vroeg ruïen, dus het lijkt normaal gedrag.

De jongen komen goed door de rui en

na vijf weken beginnen ze zelf te eten. Het zijn twee poppen en een man. Op 8 juli ligt de kweekpop helaas dood in de volière, ze is sterk vermagerd. De volgende dag ligt de jonge man ook dood in de volière, hij is niet mager maar heeft wel een vergrote lever. Dikke pech, op twee dagen twee kernbijters kwijt! Voor de zekerheid de twee jonge poppen en de kweekman uitgevangen. Geen bijzonderheden te zien, ze zijn allemaal goed vet en kerngezond. In september gaat de kweekman ruïen, de jonge poppen ruïen niet meer. De vogels genieten elke dag van vers zacht fruit, zoals frambozen, druiven, bramen en allerlei bessen.

De kweek met de rozenborstkernbijters is een mooie ervaring, het zijn prachtige vogels die gemakkelijk met andere vogels samen gaan in een grote volière.

Net uitgevlogen jongen

Pop

Gedekte dis

Kweek met de Kleine Plevier (*Charadrius dubius*)

Het verspreidingsgebied van de kleine plevier is enorm groot en beslaat heel Europa (behalve de noordelijkste delen), Noord-Afrika en een groot deel van Azië. Daarmee is de vogel succesvol te noemen.

© Lou Megens en Jankees Schwiebbe (birdphoto.com)

Jac. P. Thijsse

Maar deze situatie was in Nederland een halve eeuw geleden nog geheel anders! In zijn volprezen boek "Het Vogeljaar" schreef Jac. P. Thijsse destijds (5e druk, uitgegeven in 1942); "de kleine plevier bewoont ook de oevers van onze groote rivieren en maakt dan zijn nestje op de zand- en slijkplaten langs de uiterwaarden. Bovendien heeft hij zich aangepast aan het moderne cultuurleven en voelt zich thuis aan de groote modder- en zandlandschappen, die het gevolg zijn van groote werkzaamheden voor wegen, kanalen, havens en wat dies meer zij. En langs dezen weg wordt hij misschien nog wel eens tot poldervogel. Was hij vroeger heel zeldzaam als broeder, thans worden er rondom Amsterdam ieder jaar wel tusschen de tien en twintig nesten aangetroffen". Een vooruitziende blik had deze natuurbeschermers wat betreft de kleine plevier. Want de laatste vogelatlas van SOVON (2018), geeft een broedpopulatie aan van 1200 – 1500 broedpaartjes, welke bovendien een nog steeds stijgende trend laat zien.

Vrije natuur

In de vrije natuur baltst de man langzaam klapwiekend naar de ene kant en dan weer naar de andere. Hij is het ook die verschillende nestkuiltjes draait, maar het vrouwtje beslist! (waar niet....) Zij bekleedt het uitgekozen nestkuiltje met kleine steentjes, stukjes schelp en stukjes stro. Beide ouders broeden op de (meestal) vier eitjes gedurende 22-28 dagen en zorgen na het uitkomen nog zo'n drie weken voor de jongen. Die zijn als nestvlieder goed in staat voor zichzelf te zorgen, maar worden nog warm gehouden door de ouders. Er staan verschillende soorten insecten, spinnen, kleine schaaldiertjes, slakjes, wormen, vliegen en kevers op het menu. Het vogeltje is met 14-15 cm ongeveer net zo groot als een mus en heeft een kenmerkende gele oogring. De foto's geven een veel beter beeld dan ik verder kan beschrijven. De kleine plevier is een echte trekvogel. Al vanaf juli tot september trekt een klein deel naar het Middellandse zeegebied, maar het grootste deel vertrekt naar tropisch Afrika. In maart-april komen ze dan weer terug in

Jonge plevier

Nederland. Ook op de grond is het een goed aangepaste soort. Ze kunnen zo snel rennen, dat de beweging van hun pootjes met het blote oog nauwelijks zichtbaar is.

In avicultuur

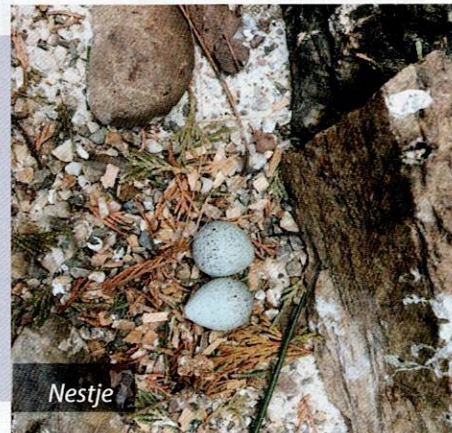
Reeds eerder in mijn (eigenlijk altijd) actieve leven als kweker van vogels probeerde ik met de kleine plevier tot broedsucces te komen, maar steeds wilde het om uiteenlopende redenen niet lukken. Dan was de biotoop volière te vol beplant, of te schaduwrijk, of ik verloor een vogel door een teek vlak boven zijn oog. Maar zo'n drie jaar geleden kocht ik toch weer eens een koppel van deze prachtige elegante steltlopertjes, netjes DNA gesekest. Ik maakte een passende biotoop van een droge zandplaat van wit schelpenzand en ernaast een stromende ondiepe (1cm) waterloop, welke overliep in een kiezelbed, waar dat water overheen stroomde. Er was ook een middengedeelte met beukensnippen. De totale grondoppervlakte was 4m2. Als voeding verstrekke ik Nutribird Unikompleet pellets, eigengemaakt eivoer met pinkies en enkele fijngeknijpte wasmotlarven en levende buffalo- en meelwormen (de laatsten waren absoluut favoriet). De levende voedseldieren werden dagelijks bestoven met Gistocal (vitamine- en mineralenpoeder). Als medebewoners een koppel sneeuwkruidroborsttapuiten (*Cossypha niveicapilla*) die nooit enige tekenen van agressie of interesse toonden in de pleviertjes. Zij bleven in de bovenste regionen van de volière. Maar hoe mooi ik zelf ook de biotoop volière vond, de pleviertjes dachten er schijnbaar anders over, want er werd geen enkele poging tot nestbouw of broeden ondernomen. Raad werd gezocht bij kwekers en ook gekregen. Het eerste jaar doen de vogels niets, ze moeten waarschijnlijk overjarig zijn om succesvol te kunnen broeden. Okay, maar ook het jaar erop volgend gebeurde er niets! Weer werd advies ingewonnen. Facebook bleek een goede hulp. Een filmpje van de biotoop volière was snel gemaakt en geplaatst en de adviezen stroomden binnen. Er zouden wat grotere en kleinere stenen op het zandstrandje geplaatst moeten worden

Oudervogels met jong

Jong bij nest eitjes

Nestje

en ook moest er een kiezelstrandje worden aangelegd. Ook een plantje (gras) ter beschutting zou kunnen helpen. Na alle aanpassingen uitgevoerd te hebben, besloot ik het jaar erop om het koppel sneeuwkruidroodborsttapuiten (die overigens ook nooit wilden broeden) te verwisselen met de Europese nachtegaal. Het was inmiddels 2019 en nu werd er weer een nestkuiltje gedraaid! Waren de grotere (maar zeer vredelievende vogels) dan toch de boosdoener geweest? Mogelijk door hun grootte? Of was de kleur te intimiderend geweest? Of waren het de aanpassingen? Of hebben beide invloed gehad? We zullen het nooit te weten komen! In ieder geval was ik hartstikke blij dat er een eitje werd gelegd. Nou ja eitje....., voor zo'n klein vogeltje werd er in verhouding een erg groot ei gelegd! De geraadpleegde literatuur vermeldde me dat er om de andere dag een eitje gelegd zou worden, tot er een compleet legsel van drie, bij voorkeur vier eieren zou zijn. Netjes met de punten naar elkaar wijzend.

Maar de praktijk liep anders!

Na het eerste ei gebeurde er een volle week niets meer. Toen werd het tweede eitje gelegd en drie dagen later het derde. De vogels gingen niet broeden. Dat was een teleurstelling! Want ik had intussen mijn zinnen volledig op natuurbroed jonge pleviertjes kweken gezet. Maar om de eitjes nou direct weg te gooien?! Ik vroeg een bevriende kweker die net een nieuwe broedmachine had aangeschaft, of ik de plevier eitjes bij hem in de broedmachine mocht leggen. Dat mocht. Intussen begon het pleviertje opnieuw te leggen. Nu met wat meer regelmaat, maar ook weer tot een totaal van drie eitjes. Die werden deze keer wel bebroed. Maar toen ik na enige tijd de eitjes steeds weer in dezelfde positie zag liggen, controleerde ik de temperatuur maar even. Steenkoud! Het vrouwtje had haar legsel na twee weken broeden in de steek gelaten. Verdere inspectie leerde dat alle drie de eitjes ook onbevruucht waren. Vaak is het zo dat de vogels dat "aanvoelen". Ze gaan niet verder met broeden. Intussen liep de broedmachine door en kwam na 23 dagen broeden (ook weer erg lang, door de grootte van het ei) eindelijk het nieuws. Eén eitje was onbevruucht, één embryo was vroegtijdig in het ei afgestorven, maar het derde eitje was gekipt en een piepklein maar kwiksilver snel pleviertje stond

op zijn of haar pootjes! Eerder ingewonnen voedseladviezen voor zulk klein grut adviseerden me artemia, muggenlarven en rivierkreeftjes in een schaalje met water voor de eerste dagen. Dan aanvullen met Lundi micro (pellets) en levende buffalowormpjes. Maar de bevriende kweker (eigenaar van de broedmachine) had zelf ook de nodige ervaring met bontbekpleviers en die zei me dat de Lundi micro en levende buffalowormpjes voldoende waren. Dat probeerde ik en het ging geweldig goed. Natuurlijk wel onder een warmtelamp en met enkele kleine patrijsjes (ook net geboren) als gezelschap. Op de tweede dag ringde ik het kleine pleviertje met 2,9 mm (3,2 is maximaal toegestaan). Om het kleintje op te zien groeien was leuk om te zien. Weliswaar (nog) geen natuurbroed, maar daar gaan we volgend jaar voor! Een DNA veronderzoek wees uit dat het een vrouwtje betrof. Enige tijd later kon ik een jong mannetje aanschaffen, zodat ik over een onverwacht jong koppel van deze steltlopertjes beschik. Of ik ze doorhoud weet ik nog niet. Voorlopig ben ik hartstikke blij met mijn eerste eigen kweek kleine plevier!

© Jankees Schwiebbe

In de keuken van... weltvogelpark Walsrode, deel 2

Een prachtige collectie vogels, waaronder de schitterende kolibries.

© H. Branje

Kolibri's

Sinds zo'n tien jaar is de collectie in Walsrode uitgebreid met twee soorten kolibries: de violetoor kolibrie (*Colibri coruscans*) en de amazilia kolibrie (*Amazilia amazilia*). Zo'n kleine kolibrie lijkt 'n heel teer vogeltje. Toch hebben de vogels in Walsrode 'n behoorlijke levensverwachting. Er zitten kolibries in de collectie die al acht jaar oud zijn. En dat is bij zo'n vogeltje dat elke dag enorme inspanningen moet doen best lang. Want vliegen kost heel veel energie en 't motortje moet elke dag topprestaties leveren.

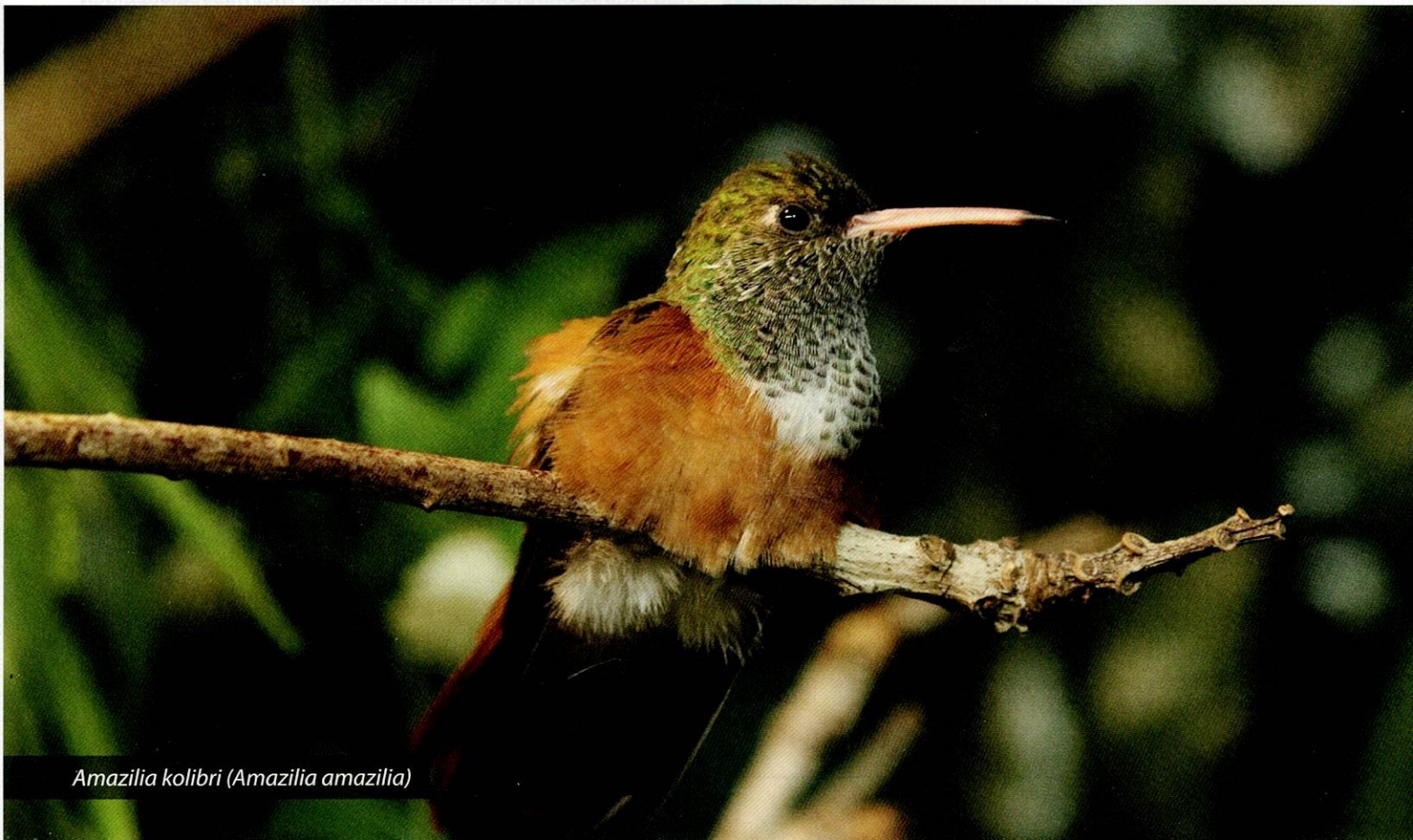
Kolibries zijn prachtige vogels om te zien, maar moeilijk om te verzorgen en te houden en nog moeilijker om succesvol mee te kweken. Kolibries stellen nogal wat eisen aan hun leefomgeving.

Het kolibrihaus bestaat uit twee verdiepingen. Op de niet voor publiek toegankelijke bovenverdieping bevinden zich de kweek volières met kolibries en twee soorten manakins.

In zowel de boven- als de benedenverdieping wordt het licht 's morgens automatisch langzaam opgevoerd en 's avonds langzaam afgebouwd. Dat is belangrijk omdat een kolibrie zich fysiologisch moet gereed maken voor de nacht. De temperatuur overdag bedraagt 21-25 graden en mag 's nachts teruglopen tot minimaal 16 graden Celsius. 's Nachts is er kunstmatig 'maanlicht' in de afdeling. Voor de stroomvoorziening beschikt men over een noodaggregaat om te voorkomen dat ooit het licht plotseling uitvalt!

Op de benedenverdieping bevinden zich de volières voor het publiek. Deze volières zijn aan de voorkant van glas hetgeen natuurlijk een geweldig mooie inkijk geeft op de fantastisch mooi ingerichte en verlichte volières; het zijn als het ware grote vitrines. Vanwege die glazen wanden lopen de bezoekers in een niet verlichte loopgang. Alles is dus donker behalve de verlichte volières. De kolibries storen zich niet aan het 'niet zichtbare' publiek en zijn de hele dag actief. Behalve de twee soorten kolibries kun je er ook 'n koppel zwaluwtangara's (*Tersina viridis*) bewonderen, roodpoot honingzuigers (*Cyanerpes cyaneus*) en blauwrug manakins (*Chiroxiphia pareola*).

Er is één grote vitrine vliegen waarin en-

Amazilia kolibri (Amazilia amazilia)

Grote vitrine in kolibrihaus

kele eigen kweek mannetjes *Amazilia* kolibri's samen met een koppeltje witbaard manakins (*Manacus manacus*) gehuisvest worden. Deze laatsten hebben een heel andere voedselbehoefte en vormen geen voedselconcurrenten voor de kolibries. Tijdens de rondleiding mocht ik wat opnames maken van kolibries die 'uit de hand' kwamen eten. In kunstmatige orchideeën zit een buisje met nectar 'verstopt'. De vogeltjes komen vlot aanvliegen om de nectar uit het buisje te zuigen. Een prachtig gezicht om die mini helikoptertjes bezig te zien.

Kweek

Huisvesting, voeding en verzorging heeft men dusdanig goed onder de knie dat er goed met de kolibries gefokt wordt. Dierverzorger Lisa Renken neemt ondergetekende mee naar de kweekafdeling waar zo'n elf kolibriepopjes kunnen broeden.

Dat broeden moeten de popjes namelijk in hun eentje. De soorten die in Walsrode gehouden worden zijn, zoals veel soorten, behoorlijk agressief naar elkaar. Man en pop worden gescheiden gehuisvest: het mannetje in een kleiner verblijf, grenzend aan dat van twee popjes. Wanneer een popje het nest klaar heeft is het tijd om het mannetje z'n werk te laten doen. Dat

gebeurt 'onder toezicht'. Want wanneer het mannetje bij het popje gelaten wordt, houdt een van de verzorgers voortdurend een oogje in het zeil. Aan het begin van de nestbouw is een popje erg territoriaal. Door het proces van het bouwen van een nest gaan de hormonen hun werk doen en wordt het popje bereid tot paren. Is de pop hormonaal helemaal 'klaar', dan zal ze zich doorgaans zonder veel problemen meerdere keren laten bevruchten door een mannetje. Is de pop nog niet zo ver dan zal ze achter het mannetje gaan jagen en kunnen er ongelukken gebeuren. Dus bij agressie wordt het mannetje door de verzorger zo vlug mogelijk weer uitgevangen. Heeft het mannetje verschillende keren z'n werk gedaan, dan is het wachten op het leggen van de twee eieren en het broeden door de pop. In alle kweek volières hangen camera's. Na het leggen van de eitjes wordt de camera op het nest gericht en kan de verzorger het broedproces volgen en ingrijpen wanneer niet alles naar wens verloopt. In principe brengen de poppen zelf in hun eentje hun jongen groot.

Naast nectar hebben kolibries altijd insecten 'voor het grijpen'. In elke volière staan zo'n acht tot tien kleine emmers met bananen. Die bananen zijn de voedselbron voor fruitvliegjes. Die leggen er duizenden

eitjes in. Verlaten de vliegjes de emmer met bananen, dan worden ze gelijk opgepikt door een rond vliegende kolibrie. Zijn er jongen, dan staan er wel dertig kleine emmers met bananen. Geschat wordt dat er de eerste dagen wel tot 150 vliegjes gevoerd worden aan de jonge kolibries!

Handopfok

Wil het voeren van de jongen door de pop niet lukken, dan zijn er soms pleegmoeders beschikbaar. Is dat niet het geval dan is men aangewezen op handopfok. En dat valt niet mee. De eerste drie tot vier dagen moet er elke twintig (!) minuten gevoerd worden. En zo'n jong vogeltje is piepklein, nog kleiner dan een jong oranjekaakje of goudbuikje. En dat mini vogeltje heeft maar 'n mini bekje. En daar kan dan in 't begin maar 'n mini druppeltje voeding in gestopt worden! De eerste voeding is om 5.00's morgens en de laatste om 23.00 uur s'avonds. Ga er maar aan staan!

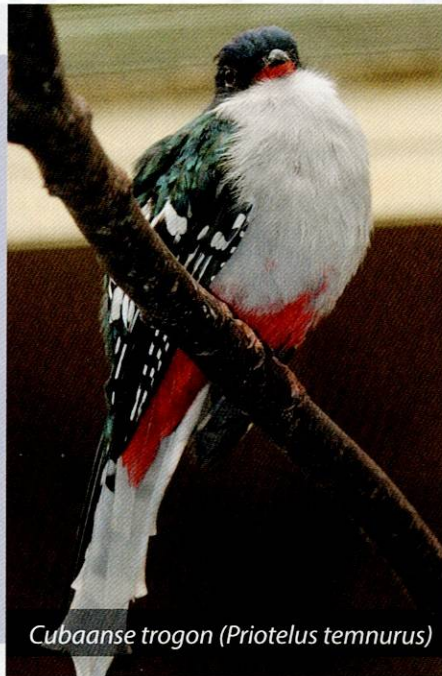
Bovendien mag het vogeltje niet veel afkoelen want dan stagneert de vertering. Na die eerste dagen kan de voeding naar één keer per uur. Ga er maar aan staan!

Voeding

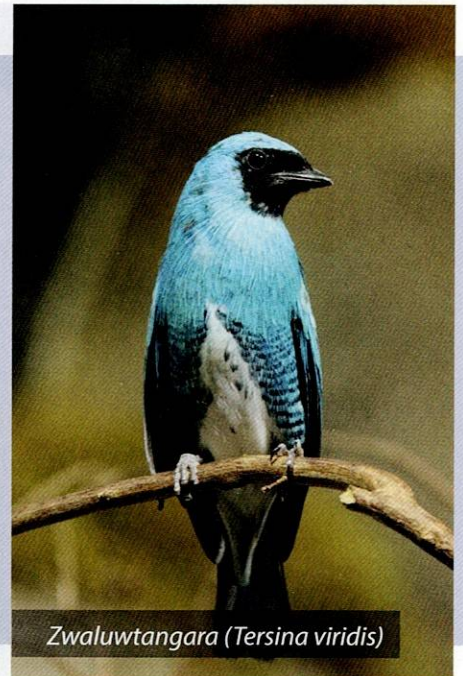
De voeding vormt een heel belangrijk onderdeel voor een gezond bestand vogels. Er is een centrale voerkeuken en de ver-

Lekker tam

Cubaanse trogon (Priotelus temnurus)

Zwaluwtangara (Tersina viridis)

schillende afdelingen hebben ook nog 'n eigen keuken. Per dag worden honderden kilo's voer verwerkt. Elke vogelfamilie stelt z'n eigen eisen aan hun voeding. Hier onder enkele voorbeelden van rantsoenen voor verschillende vogelgroepen.

Papegaaiachtigen

De Belgische voerfabrikant Versele is een grote sponsor van het Loro Parque op Tenerife. Daar zijn in samenwerking met het park een aantal specifieke voermengelingen voor met name papegaaiachtigen

ontwikkeld. Deze mengelingen worden ook in Walsrode gevoerd.

Naast de specifieke loro parque mengeling voor ara's krijgen de ara's ook fruit en groenten en in de broedperiode gekiemde zonnebloempitten (waar wat ei-poeder over gestrooid is), vitaminen en mineralen. Daarnaast allerlei soorten noten: walnoten, amandelen, hazelnoten en pecannoten.

Het kiemvoer voor amazones bevat naast zonnebloempitten ook erwten. Speciaal voor de kakatoes worden dennenappels

(van de Pinus cembra, Alpenden) gekocht. Deze blijken goed overeen te komen met de noten die kakatoes in Australië eten. Zo probeert men de voeding in het park zo veel mogelijk te laten aansluiten aan de behoeften van de specifieke soorten.

De lori's krijgen een eigen ontwikkeld lorivoer, samengesteld uit 'n gedeelte Versele lorivoer aangevuld met fruit, gekookte rijst, havermeel, beschuit, geweekte papegaaienpellets en vitaminen en mineralen. Ze worden twee keer per dag gevoerd met

Vrouwenlori (Lorius domicella)

Blauw madagascarduif (Alectroenas madagascariensis)

vloeibare pap. 's morgens met wat meer fruit; 's middags met wat extra beschuit en rijst.

De kleurige manakins zijn 'alleseters'. Hun voedselpakket bestaat uit bloesem, valfruit, insecten, pellets voor vruchteneeters, augurken, sla, moerbeien. Als extra krijgen de vogels nectar. Om vervetting te voorkomen krijgen de manakins één deel koolhydraten- en suikerrijke producten en twee delen groenten.

De pitta's krijgen fruit (mango, papaya, peer, appel), geweekte pellets (T16 of T20 Versele), insectenpaté van Versele en meelwormen en moriowormen (zophobas).

De trogons

Vandaag de dag worden drie soorten gehouden én gekweekt: gekraagde trogon (Trogon collaris), Cubaanse trogon (Priotelus temnurus) en pauwquetzal (Pharomachrus pavoninus). Tot nu toe zijn de jongen nog steeds met de hand opgefokt. Toch is het de bedoeling om de vogels te zijner tijd zelf de jongen groot te laten brengen. Wel lukt het al goed om de vogels in broedconditie te krijgen en ze tot ei-afzet te bewegen. De trogons broeden in het Weltevogelpark in een parkietenblok. In het wild 'graven' trogons zelf een

Paradijstangara (Tangara chilensis)

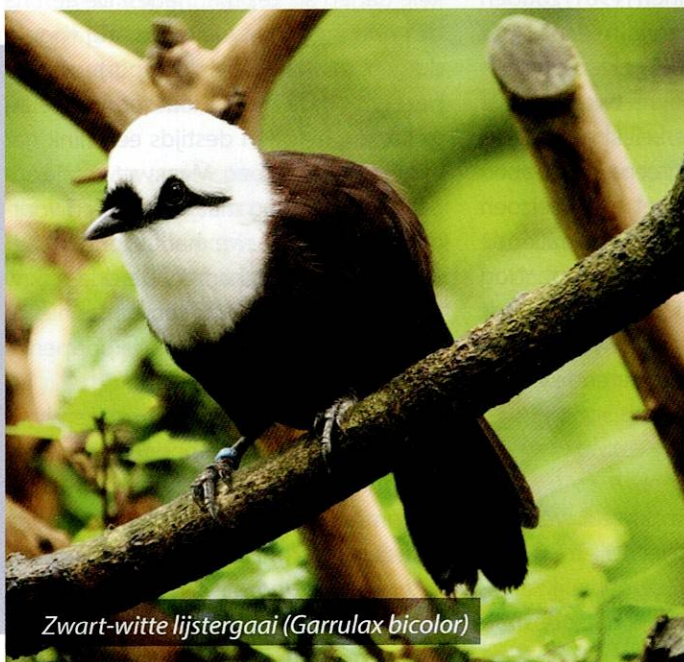
nestholte uit in vermolmd hout. Om dit in avicultuur na te bootsen wordt het parkietenblok gevuld met aangestampte en iets vochtig gemaakte houtkrullen. De trogons 'graven' vervolgens zelf een nestholte door de houtkrullen gedeeltelijk te verwijderen en leggen vervolgens hun twee tot drie eieren. De eerste kweek in avicultuur (wereldwijd) van de trogon collaris werd in 2019 behaald door de Engels Chester Zoo. In Walsrode lukte de kweek 'n jaar later.

De voeding bestaat uit fruit (mango, papaya, peer, appel), meelwormen en moriowormen, Versele pellets T16 en T20 (tijdens kweek)

ven: T16 en T20; fruit (mango, papaya, peer, appel), gekookte aardappelen, gekookte wortelen en gekookte rode bieten.

Organisten en tangara's: eenmaal daags fruit (mango, papaya, peer, appel) en drie maal wanneer de vogels jongen hebben; verder witte meelwormen, nutribird en F16 (Versele). Interessant is te vermelden dat in een volière waar de organisten (Euphonia violacea) uitgevlogen jongen hadden, deze jongen ook gevoerd worden door andere volièrebewoners zoals paradijstangara's!

Het voedselpakket van de vruchtendui-

Zwart-witte lijstergaai (Garrulax bicolor)

Witbaard manakin (Manacus manacus)

Kweek met de hadesnon

Horst Mayer

Foto's: Horst Mayer, P.v.d.Hooven en J. Hakvoort

Kleurrijk?

De eenvoudige kleuren zijn in werkelijkheid echt niet zo sober als in de literatuur ooit wordt weergegeven.

Vaak wordt de hadesnon (*Lonchura stygia*) beschreven met een overwegend glanzend zwart verenpakje met zwartbruine vleugels en geel gezoomde staartveren en bovenstaartdekveren. Deze omschrijving is echter alleen maar geldig onder slechte lichtomstandigheden of wanneer men de vogels slechts van afstand kan bekijken.

Bij goed daglicht en op korte afstand bekeken is de hadesnon helemaal niet zwart, maar heel donkerbruin tot zwartbruin. Bovendien is de voorzijde donkerder dan de rug en de wat lichtere gekleurde vleugels. Houdt men de vogel in de hand en bekijkt men hem wat beter, dan kan men zien dat achterkop en nek een lichte schubtekening hebben. Ook in de borst is deze schubtekening nog zwakjes aanwezig en zichtbaar. Achter het oog is aan de zijkanten van het kopje een lichte schachttekening zichtbaar.

Ofschoon de staartveren er overwegend geel uitzien, zijn ze eigenlijk zwartbruin met gele randen. De individuele veren kunnen ofwel aan beide kanten een gele rand hebben ofwel helemaal geen geel laten zien. De bovenstaartdekveren zijn evenmin helemaal geel: de onderste helft van deze veren is namelijk zwartbruin.

Het geel van de staartveren en de bovenstaartdekveren kan variëren van 'overwegend geel' tot 'een beetje geelachtig', zowel bij wildvang als bij nafok. De intensiteit van het geel heeft niets te maken met het geslacht. Bij fokparen zijn er mannetjes én popjes met heel mooi geel gekleurde veervelden en eveneens mannetjes en popjes met slechts weinig geel

in staart of bovenstaartdekveren.

Eerste import

De hadesnon is zeldzaam. In 1981 werden deze prachtvinken voor het eerst geïmporteerd in Europa. Sindsdien komen ze slechts sporadisch voor in importpartijen. Van deze soort zullen wel nooit grote aantallen tegelijk ingevoerd worden omdat ze in de vrije natuur slechts in kleine groepjes voorkomen. Aldus de informatie van een vogelvanger.

Geboortestreek

De geboortestreek van de hadesnon zijn de rietvelden langs de Fly river in zuidelijk Nieuw-Guinea. Hij leeft hier samen met de nauw verwante witschedelnon en de witbuik zonastrilde, meestal in kleine zwermen tot twintig stuks. Het nest wordt op 50-100 cm hoogte in het gras gebouwd.

De eerste nonnen

Mijn eerste hadesnonnen (1981) zouden twee koppeltjes moeten zijn want twee vogels hadden mooi geel gekleurde veerpartijen terwijl de andere twee minder geel lieten zien. In werkelijkheid bleken het echter één mannetje en drie poppen te zijn. In de loop van het broedseizoen bracht een koppeltje in verschillende broedsels zes jonge vogels groot. Nog tijdens de jeugdrijs stierven er vier van. Toen vervolgens ook nog twee poppen stierven werden de vier resterende vogels van de hand gedaan.

De tweede poging

In 1988 kon ik bij een importeur weer hadesnonnen kopen hetgeen ik toen meteen gedaan heb. Ik wilde namelijk al jaren weer eens opnieuw met de hadesnon proberen te fokken.

Er werden zes vogels uit een partij van twintig stuks gekocht. Wederom werden drie vogels met mooi geel in de staart gekocht en drie vogels met minder geel. Ook leken drie nonnen veel glanzender te zijn dan de drie andere. Thuis ontpoppen de drie 'koppeltjes' zich binnen enkele dagen als zes mannetjes! De een na de ander begon namelijk gezang voor te dragen. Daarom werd de importeur weer bezocht om nog drie hadesnonnen erbij te kopen, hetgeen destijds een flink gat in mijn budget sloeg. Maar wat kon je anders. Het kon nog maanden duren voordat er weer nieuwe hadesnonnen beschikbaar zouden komen. De drie nieuw aangekochte vogels bleken echter niet te gaan zingen en waren dus alle poppen.

Tot het begin van het broedseizoen hadden de negen hadesnonnen nog vier maanden tijd te wennen aan hun nieuwe omgeving. In deze tijd werden drie paartjes gevormd die hun saamhorigheid lieten blijken doordat ze steeds bij elkaar zaten en wederzijds hun verenkleed verzorgden.

De drie koppels waren samen met ongeveer twintig andere koppels prachtvinken, de meeste ook lonchurasoorten, gehuisvest in een vogelverblijf van iets meer dan 20 m² bodemoppervlakte. Dit vogelverblijf bestaat voor de helft uit een stenen gedeelte dat verwarmd kan worden. De rest bestaat uit een volière die aan alle kanten beschut is. De drie vrijgezelle hadesnonnen brachten de zomer door in een kleine binnenvolière.

Op 20 mei lag het eerste eitje in een nestkastje (17x14x16 cm) dat vlak onder het plafond van de volière was aangebracht (diameter invlieggat 6,5 cm). Alle drie eitjes kwamen uit; een van de jongen ging na ongeveer een week dood; de beide anderen werden echt goed verzorgd en ontwikkelden zich later tot twee prachtige mannetjes. De tweede keer werd een vrijstaand nest gebouwd in struikgewas op ongeveer 'n meter hoogte. Op 21 augustus werd het eerste ei gelegd. Op de 24e augustus, tijdens het voeren 's ochtends, glipte het popje met een dik onderlijf uit het nest en legde meteen daarna een eitje dat, uiteraard, op de grond kapot viel. Wat een pech. Een geluk was echter dat de vier jongen die van dat nest grootgebracht werden, alle popjes waren. Medio oktober volgde nog een derde ronde. Alle vijf eitjes kwamen in een tijdsbestek van ruim twee dagen uit. Drie jongen werden grootgebracht en vlogen op 20 november uit. De eerste nacht brachten ze nog in het nestkastje door, maar daarna keerden ze er niet meer naar terug.

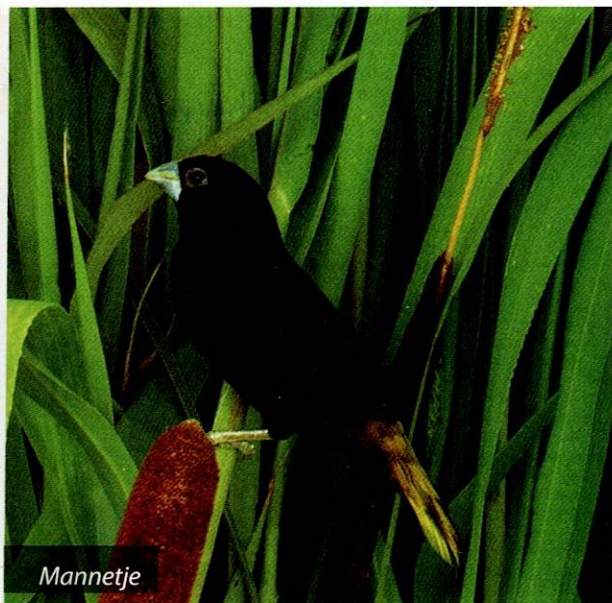
Ook de twee andere koppeltjes bouwden tot mijn verbazing hun eerste nest in een nestkastje. Beide popjes legden op 1 juni het eerste eitje. De legsels bestonden uit drie, respectievelijk vier eitjes. Van het tweede koppeltje vlogen drie jongen uit. Bij paartje nummer drie ging helaas het popje dood toen de jongen net twaalf dagen oud waren. Het mannetje bleef de beide jongen echter verzorgen en bracht ze ook voorbeeldig groot! Twee weken na het uitvliegen stierf echter toch nog een van de jongen. Het tweede koppeltje begon medio september voor de tweede keer te broeden en bracht één jong groot.

Twee dagen oud

10 dagen oud

Mannetje

13 weken oud

Net uitgevlogen jonge

3 nestjongen, verschillend in ontwikkeling

Van de veertien uitgevlogen jongen gingen er tot aan het bereiken van de geslachtsrijpe leeftijd nog drie dood. Desalniettemin was het een kweekresultaat om tevreden over te zijn.

Broedseizoen 1990

Voor het broedseizoen van 1990 hield ik behalve de drie wildvangmannen en twee wildvangpoppen nog twee eigen-kweek mannen en drie poppen aan. Drie koppeltjes hadesnonnen werden in het grote vogelverblijf gehuisvest; de andere twee onverwante koppeltjes werden in een kleine volière in de kelder ondergebracht. Deze twee koppeltjes broedden elk driemaal maar brachten in totaal slechts drie jongen groot.... De drie koppels in de grote volière broedden 17

jongen uit waarvan er 11 uitvlogen. Eentje ging korte tijd na het uitvliegen nog dood. In totaal bracht het broedseizoen dertien jonge hadesnonnen waarvan drie van de tweede generatie.

Broedseizoen 1991

Voor het broedseizoen 1991 werden zes koppeltjes gereserveerd. De twee fokkoppels die het jaar eerder in de keldervolière waren gehuisvest werden daar ook weer in 1991 geplaatst. De vier andere koppels, waaronder drie koppels vrij onverwante vogels van 1990, werden in het grote vogelverblijf gehuisvest. In de kelder werd één jonge grootgebracht, weliswaar alleen opgevoed door het mannetje nadat het popje gestorven was toen de jonge elf dagen oud was. Het tweede koppeltje

© J. Hakvoort

had een legsel waarvan de eitjes niet uitkwamen en een nest van vier jongen die echter niet gevoerd werden. De vier koppels in de grote ruimte hebben vijftien jongen op stok gekregen. Een gedeelte van de nakomelingen behoort reeds tot de derde generatie. De vogels zijn nog steeds erg sterk terwijl de nesten nog steeds praktisch alleen maar bevruchte eieren bevatten.

Ook in het laatste broedseizoen werden er weer, ongewild, hybriden geboren. Een pop hadesnon uit 1990 koppelde zich eerst met een zwartborst rietvink. Op dat moment had ik bij hoge uitzondering wat overtallige mannetjes in de volière zitten omdat zich nog niet alle koppeltjes gevormd hadden. Het gevolg was een drietal bastaarden waarvan er twee zijn uitgevlogen. Vlak na het uitvliegen heb ik de hele familie uitgevangen om herhaling te voorkomen. De jongen werden aldaar goed doorgevoerd.

Enkele weken later werd de pop hadesnon teruggeplaatst in de grote volière alwaar zij een mannetje hadesnon uitkoos. Het klikte goed tussen beide vogels hetgeen resulteerde in jongen.

Goed resultaat in vier jaar

In vier jaar werd 43 keer gebroed; in totaal werden 167 eieren gelegd. Het legsel bestond doorgaans uit vier eitjes, soms echter slechts drie stuks; twee keer twee en twee keer vijf eitjes. Verder eenmaal zes eitjes en eenmaal zeven stuks. In slechts acht gevallen werd gebroed in een nestkastje (altijd vlak onder het dak aangebracht). In de andere 35 gevallen

werd een vrijstaand nest gebouwd in het struikgewas. De meeste nesten werden gebouwd op een hoogte van 1,50 tot 1,70 meter; slechts enkele wat lager (in de vrije natuur schijnen ze dichter bij de bodem te nestelen).

Als nestmateriaal werden gebruikt: gedroogde stengels van allerlei grassen, hooi en kokosvezel. Alles in stukjes van 20-40 cm lengte. De nesten werden van binnen in principe niet gestoffeerd; af en toe een enkel veertje. De ingangsoopening is relatief groot. De broedduur is wisselend en ligt tussen 14 en 16 dagen. Vanaf het derde eitje wordt vast gebroed.

Pas gekipte hadesnonnen zijn vleeskleurig en doorgaans geheel naakt. Een paar jongen hadden een enkel bosje dons op de rug hetgeen na ruim een week verdween.

Geringd werd op de achtste dag met 2,5 mm ringen of op de tiende dag met 2,7 mm ringen. Op een leeftijd van acht dagen openden de oogjes zich tot een spléttje. Twee dagen later waren ze helemaal open.

Op een leeftijd van ongeveer 21 dagen vlogen de jongen meestal uit, een enkele 'n dag eerder of later. Een enkele keer verlieten de jongen pas op de 27e dag het nest.

Jeugdruï

De jeugdruï begint tussen de zesde en achtste week; dan kan men de eerste donkere veertjes zien aan kopje, keel of in de borst. Onder gunstige omstandigheden voltrekt de rui zich binnen vier maanden.

Enkele jongen hadden echter vijf tot zes maanden nodig, maar nooit langer.

Het eerste zingen van de jonge mannetjes kon op verschillende leeftijden worden waargenomen; meestal in de tweede of derde maand wanneer de jeugdruï in volle gang was, soms echter ook pas in de vierde maand. Ook zag ik een jong mannetje al op een leeftijd van 29 dagen (!) duidelijk een zacht liedje zingen.

Voeding

De voeding is dezelfde als die van andere nonnensoorten. Opgemerkt dient te worden dat hadesnonnen heel graag dierlijk voedsel tot zich nemen. Meelwormen worden leeggeperst waarna de inhoud wordt opgepeuzeld. Hierbij wordt de meelworm vaak met het pootje tegen een tak gedrukt. Ook ander voer zoals trosgierst of grashalmen worden vaak met de pootjes vastgehouden of dichterbij gehaald. Bevroren of verse mierenpoppen en buffalowormpjes worden eveneens heel graag opgenomen. Deze wormpjes worden in z'n geheel opgegeten. Bij mij krijgen prachtvinken alleen tijdens het broedseizoen dierlijk voedsel; tijdens de rustperiode helemaal niets.

Gezellig

Hadesnonnen zijn gezellige vogels die men bij voorkeur met meerdere koppeltjes zou moeten huisvesten in een grotere volière. Vaker kon ik vier of vijf volwassen vogels samen over de hele lengte van de volière zien heen en weer vliegen. Ze deden dat steeds gezamenlijk in een zwerm. Een citaat uit het boek "Vögel in Käfig und Volière": gewoonlijk vliegen ze in kleine vluchten van 15 tot 20 vogels. Ook broedende vogels sluiten zich bij deze zwermen aan wanneer ze er mogelijkheden toe zien". Ook G.Hofmann wijst in zijn verslag in de AZ-Nachrichten op de grote behoefte aan gezelligheid van deze nonnensoort.

Zoals ook bij andere nonnensoorten het geval is, kan men vaak zien dat nonnen zingen 'voor publiek'. Het zachte gezang wordt vaak door de mannetjes voorge dragen en is het enige waarin de mannetjes zich onderscheiden van de popjes.

Gele kwikstaart

© Rik Meerema

Als ik ergens een ongelofelijke hekel aan heb, dan is het wel aan files. Kramp in je linker kuit van het indrukken van de koppeling, slechts af en toe en dan ook nog maar stapvoets vooruit komen en de onzekerheid wanneer die hel eindelijk voorbij zal zijn. Ik ken ook mensen die benaderen zo'n file als een rust momentje. 'Een break' of 'minivakantie' hoor ik ze dan zeggen. 'Kijk toch om je heen en geniet!' Nou, mij niet gezien. Als ik om mij heen kijk dan zie ik slechts de geeuwende, neuspeuterende en stierlijk verveelde medefilerijders. Nee, ik heb een ongelofelijke hekel aan files. Ik zou er dan ook nooit voor kiezen om vrijwillig in een file te gaan staan. Toch is er een stukje weg waar ieder jaar, vanaf eind maart tot begin mei mensen van over de hele wereld komen om in de file te staan. De N208, van Sassenheim naar Haarlem. Waarom ze daar staan? Vanwege de tulpen!

Van over de hele wereld komen de mensen naar ons land voor de tulpen, met als absolute hoogtepunt natuurlijk de Keukenhof, die langs diezelfde N208 ligt. Toegegeven, hoe kunstmatig ze ook zijn en hoe weinig kritisch het ook klinkt, ik snap dat! Ook ik kan genieten van die velden, zoals ze zich, als lappendekens vol kleur, uitstrekken tot aan de horizon. Maar, hoe mooi de tulpenvelden bij Hillegom en Lisse ook zijn, ik ga er niet voor in een file staan. Gelukkig hoeft dat ook niet. Waar tulpen in het verleden nagenoeg alleen op de geestgronden achter de dui-

nen werden geteeld. Tegenwoordig vind je minstens zo veel tulpenvelden in mijn achtertuin, de Noordoostpolder. Daar kun je van dezelfde tulpenvelden met een eindeloze horizon genieten, maar zonder er uren voor in de rij te hoeven staan. Maar misschien nog meer dan van de tulpen op zich, geniet ik elk jaar van de gele kwikstaarten op de tulpen. Toegegeven, het is misschien een beetje kitsch, zo'n fel gele kwik op al even fel gekleurde tulpen, maar wat is er mis met een beetje kitsch af en toe? In het vroege voorjaar let ik al op, waar de tulpenvelden dicht bij de weg liggen en of ik er met de auto dicht bij kan komen. Ook let ik op of ze gunstig liggen ten opzichte van de ochtendzon, of dat je juist later op de dag het licht in je rug hebt. Het fotograferen van gele kwikken doe ik namelijk het liefst vanuit de auto. Raam naar beneden, pitzak op de rand en daar de camera op. Veel vogels lijken auto's niet met mensen te identificeren en komen daardoor vaak dichtbij. Een prima manier dus, waarbij je de vogels niet verstoort en ook nog eens comfortabel zit.

Voor tulpenvelden waar nog stro tussen de tulpen ligt zijn in trek bij de gele kwikstaarten. IJverig lopen ze tussen de stengels op zoek naar allerlei insecten en geleedpotigen. Het stro is ook ideaal nestmateriaal voor het grondnest tussen de tulpenstelen. Af en toe gaan ze even op de tulpen zitten, om even om zich heen te kijken. Mannetjes gebruiken deze momenten ook om zingend hun territorium af te bakenen. Natuurlijk zijn dat de momenten waarop je als fotograaf wacht. En waar mijn geduld in de file al snel op is, kan ik tijden wachten op een gele kwikstaart.

Kwartels 6

Kwartels en patrijzen behoren tot de familie der hoenderachtigen. Best aantrekkelijke vogels om mee te beginnen! Maar welke soort past het beste bij jou en past jouw vogelverblijf bij alle soorten kwartels en patrijzen?

© H. Branje

Callipepla

Een familie van prachtig gekleurde en getekende kwartels met een mooi kuif. De vier soorten zijn alle afkomstig uit Noord-Amerika: de Californische kuifkwartel (*Callipepla californica*), Gambelkwartel (*Callipepla gambelii*), blauwschubbenkwartel (*Callipepla squamata*) en de douglas kwartel (*Callipepla douglasii*).

Het zijn prettige kwartels om te houden en in het geheel niet agressief.

Sommige soorten als de blauwschubbenkwartel en de Californische kuifkwartel zijn wat zenuwachtig van aard. Bij onraad blijven ze voortdurend langs het gaas

heen en weer lopen totdat de omgeving weer rustig is. De andere soorten zijn best rustig van aard en de man en pop kunnen koppelgewijs het hele jaar samen gehuisvest worden. Qua geluidsoverlast hoeft je niet bang te zijn; alleen in het broedseizoen zullen ze zich iets meer laten horen. Ontwormen dient minimaal twee keer per jaar plaats te vinden.

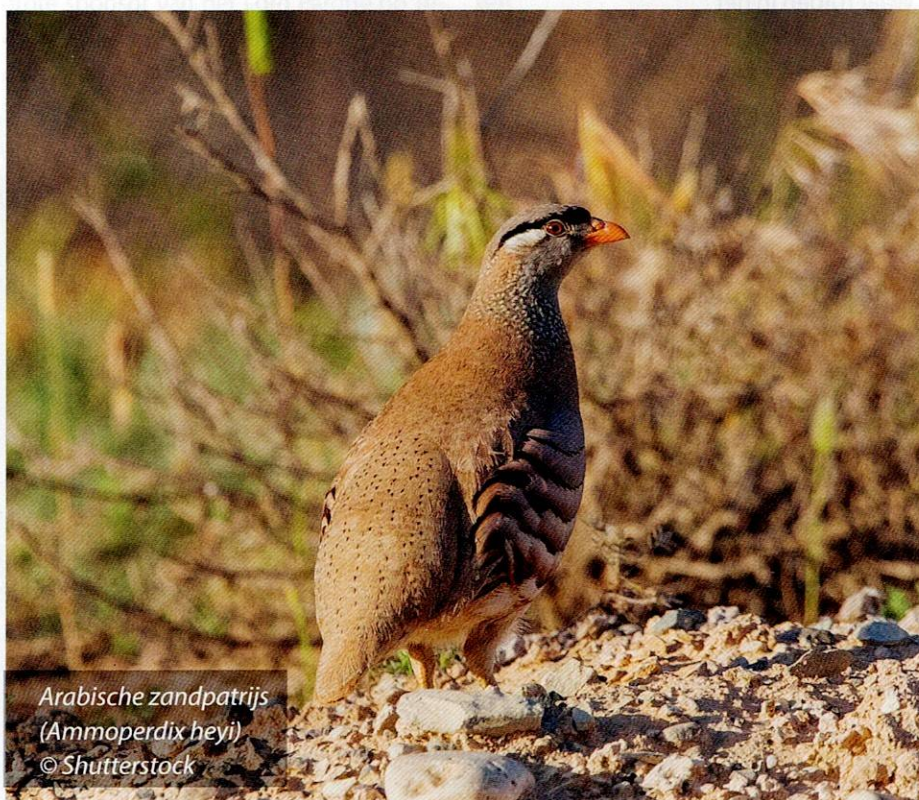
Montezumakwartel

De bijzonder mooi getekende Montezumakwartel (*Cyrtonyx montezumae*) is in avicultuur nauwelijks bekend. Met name het haantje heeft een prachtig zwart-witte koptekening. De Engelse naam 'harlequin

quail' dekt de lading prima. Het clowneske kopje is geweldig mooi om te zien. De hen gaat overigens veel soberder gekleurd door het leven. Montezumakwartels zijn afkomstig uit het warme Mexico; ze zijn dan ook niet winterhard.

Inmiddels is de soort in avicultuur erg zeldzaam geworden en valt de kweek niet mee (waarschijnlijk ten gevolge van inteelt). Om te houden zijn het rustige verdraagzame kwartels die weinig ruimte nodig hebben. Ze zijn gemakkelijk te houden; kweken is echter een heel ander verhaal.

De vogels laten nauwelijks enig geluid horen. Voor wormen zijn ze niet speciaal gevoelig. Overigens kan het haantje in

Arabishe zandpatrijs
(*Ammoperdix heyi*)
© Shutterstock

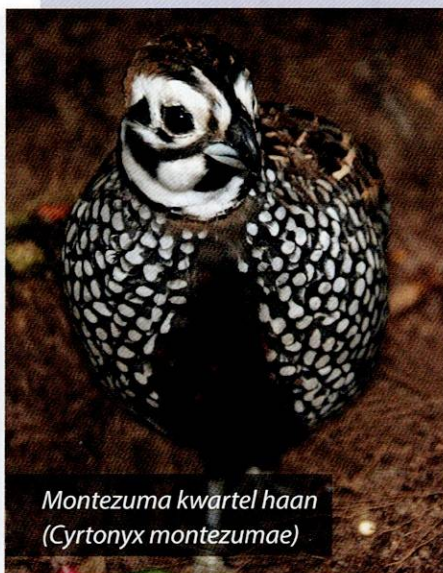
See see patrijs
(*Ammoperdix griseogularis*)
© Shutterstock

het broedseizoen wel eens wat agressief worden jegens het hennetje. Begint het haantje zich 'vervelend' te gedragen richting partner, dan wordt het gescheiden van het hennetje. Hun verblijf wordt dan in tweeën opgedeeld met in het midden een traliewand. Wanneer ze na enkele dagen weer toenadering tot elkaar zoeken (bijvoorbeeld door het gaas heen voeren), dan worden haan en hen weer bij elkaar gelaten. Een goede observatie is dus heel belangrijk wil je de koppels heel houden.

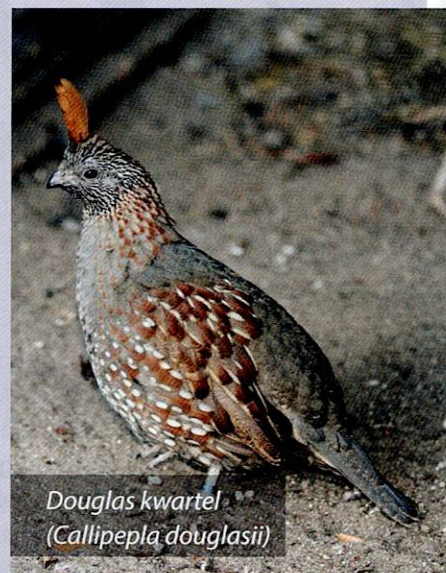
See see

Er zijn twee soorten: de See see patrijs (*Ammoperdix griseogularis*) en de Arabische zandpatrijs (*Ammoperdix heyi*). Absoluut droog houden; deze soorten zijn namelijk afkomstig uit woestijnachtige gebieden; ze kunnen dan ook goed op zand gehouden worden. Ze kunnen wat agressiever zijn dan andere kwartels en patrijzen. Wanneer ze goed droog gehuisvest worden zullen ze wat minder snel last krijgen van wormen. Qua geluidoverlast heb je niets te vrezen. Een oppervlak van twee bij twee meter is voldoende voor deze patrijsjes.

Wordt vervolgd!

Montezuma kwartel haan
(*Cyrtornyx montezumae*)

Douglas kwartel
(*Callipepla douglasii*)

Gambel kwartel (*Callipepla gambellii*)

Californische kuifkwartel haan
(*Callipepla californica*)

Blauwschubbenkwartel (*Callipepla squamata*)

Verslag Technisch congres OMJ d.d. 3 december 2021 Istanbul Turkije

© Albert Zomer

Op het congres waren diverse vertegenwoordigers fysiek aanwezig; een aantal vertegenwoordigers en OMJ-leden volgden de het OMJ-congres via een Zoom-verbinding. Theo Minten (namens Nederland) volgde het congres via Zoom. Met Theo was van tevoren overlegd over de te nemen beslissingen, waarbij Theo aangaf welke beslissing namens Nederland genomen diende te worden. Er lagen twee voorstellen die ons bekend waren. Tijdens de meeting bleken er nog drie voorstellen te zijn die niet waren gecommuniceerd met Nederland. Tevens werd door een aantal landen geprobeerd om een aantal nieuwe voorstellen bij te voegen, hetgeen werd geweigerd.

Voorstel 1: wijzigen van het keurbriefje van de Fife Fancy.

Puntentoekenning als volgt te wijzigen (in groen):

Grootte (max. 11 cm)	20 punten
Kop, Hals/nek, Snavel	15 punten
Vorm	10 punten
Vleugels	10 punten
Bevedering	10 punten
Houding	10 punten
Kleur	10 punten
Poten, Dijen	5 punten
Staart	5 punten
Conditie	5 punten
Totaal	100 punten

Voorstel unaniem aangenomen

Voorstel 2: wijzigen van het keurbriefje van de Lancashire.

Puntentoekenning als volgt te wijzigen (in groen):

Kuif, Kop	25 punten
Grootte (21 cm)	25 punten
Houding, Vorm	20 punten
Bevedering, poten	15 punten
Hals/nek	10 punten
Conditie	5 punten
Totaal	100 punten

Voorstel unaniem aangenomen

Italië geeft aan dat lipochroom vogels vaak zwart vanuit kuif hebben die in de nek hangen. Deze vogels worden nu gedeclasseerd. Dit is volgens Italië niet juist.

Voorstel van Italië is om deze vogels, als het zwart het gevolg is van lange kuifveren, niet te declasseren, maar in de klasse lipochroom te laten. De aanwezigen zijn het daarmee eens. Omdat dit niet als voorstel vooraf ingebracht is wordt dit ter beoordeling meegenomen naar een volgende technische bijeenkomst.

Voorstel 3: wijzigen van het keurbriefje van de Gloster.

Puntentoekenning als volgt te wijzigen (in groen):

Kuif, Kop	20 punten
Vorm, Hals/nek, Vleugels	20 punten
Grootte (zo klein mogelijk max 11 cm)	20 punten
Bevedering	20 punten
Houding	5 punten
Staart	5 punten
Poten	5 punten
Conditie	5 punten
Totaal	100 punten

Voorstel unaniem aangenomen

Voorstel is houding van 10 naar 5 te brengen en de bevedering van 15 naar 20. Discussie gaf geen uitkomst. Er werd gestemd: 6 voor, 4 tegen, dus voorstel werd aangenomen.

Voorstel 4: wijzigen van het keurbriefje van de Belgische Bult.

Puntentoekenning als volgt te wijzigen (in groen):

Houding	40 punten
Vorm	25 punten
Kop, Hals/nek, Snavel	15 punten
Conditie, Bevedering en staart	10 punten
Grootte (17-18 cm)	5 punten
Poten, Dijen	5 punten
Totaal	100 punten

Voorstel unaniem aangenomen

Nederland was tegen het oorspronkelijke voorstel van Frankrijk. Een alternatief voorstel van Spanje werd ter vergadering unaniem aangenomen. De keurlijst wordt aangepast zoals hierboven weergegeven.

Voorstel 5: Toelaten van de Raza Espagnol in rood.

Deze vogel in rood is al ouder dan COM is. Voorstel unaniem aangenomen.

Voorstel 6: Het hanteren van dezelfde categorieën bij Frisé vogels als bij de gladde rassen.

Dus intensief én schimmel. Voorstel is afgewezen. Intensieve exemplaren geven bij gefriseerde vogels een korte bevedering, terwijl bij sommige gefriseerde rassen de bevedering juist vol en ruim en lang moet zijn.

Voorstel 7: De eenheidspunten worden ter discussie gesteld, met een voorstel van Argentinië.

Men wil de keurmeester laten bepalen welke en hoeveel eenheidspunten de vogels verdienen door hun gelijkheid.

Dit voorstel wordt afgewezen omdat het geven van eenheidspunten niet met de stemming of interpretatie van de keurmeester te maken moet hebben, maar met een vaststaande regel.

Tenslotte: België geeft aan dat de nieuwe standaard veel fouten bevat. Jorge Quintas gaat een en ander herstellen en vraagt alle landen op- en aanmerkingen naar hem toe te sturen.

De invoering van de aangenomen voorstellen vind vanaf augustus 2022 plaats.

Verslag gemaakt op 3 december 2021 door Albert Zomer. De eerste vijf voorstellen in overleg met Theo Minten als aangewezen afgevaardigde.

ALGEMEEN

Info voor adspirant volièrebouwer

Heb ik een 'omgevingsvergunning voor het bouwen' nodig voor het plaatsen van een volière?

Een volière wordt beschouwd als een 'bijbehorend bouwwerk'. Typerend voor een volière is namelijk dat deze een dak heeft. Dat er vaak sprake is van een gaasdak doet daar niets aan af. Onder de in bijlage II van het Besluit omgevingsrecht gestelde voorwaarden is een bijbehorend bouwwerk vergunning vrij.

In de definitie van bijbehorend bouwwerk is opgenomen dat een bijbehorend bouwwerk functioneel verbonden moet zijn met het aanwezige hoofdgebouw. Bij woningen kan dit gelezen worden als dat de volière ten dienste moet zijn van

het woongenot (het moet een functie bevatten die in principe ook binnenshuis plaats kan vinden). Het beroepsmatig houden van vogels valt hier niet onder en bij hobbymatig gebruik is een en ander afhankelijk van het aantal vogels en de omvang van de volière). Als niet voldaan wordt aan de eis wordt voldaan is er geen sprake van een bijbehorend bouwwerk en is een omgevingsvergunning voor het bouwen nodig.

Op www.omgevingsloket.nl treft u de vergunningscheck aan. Daarmee kunt u eenvoudig voor een bijbehorend bouwwerk vaststellen of u een omgevingsvergunning nodig heeft.

Bovengenoemde vraag (Vraag 377) kunt u terug vinden in: Veelgestelde vragen helpdesk Bouwregelgeving en Brandveilig gebruik. (www.helpdeskbouwregels.nl/vraag/377)

Internationale samenwerking.... een must!

© Klaas Snijder

COM (Confédération Ornithologique Mondiale), opgericht en gezeteld in Nederland!!! is de grootste wereldwijd opererende federatie van nationale bonden op gebied van volièrevogels, waarvan de Europese afdeling de grootste is en van waaruit de COM ook grotendeels bestuurd wordt.

EE (Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture), opgericht en gezeteld óók in Nederland!!! Is de grootste Europees opererende federatie van nationale bonden op gebied van kleindieren en vertegenwoordigt meer dan 5 miljoen leden.

In het jaarplan van de NBvV staat te lezen dat we als Bond meer in de internationale melk te brokkelen willen hebben. Met een positie in beide hoofdbesturen, in de persoon van Albert Zomer COM en Klaas Snijder EE, lijkt deze missie geslaagd. Echter, pluche bezetten is niet voldoende en om echt mee te kunnen praten en invloed uit te kunnen oefenen, zul je dus je Nederlandse gezicht moeten laten zien met name tijdens de verschillende congressen. Maar ook respect af moeten dwingen in de praktijk, bijvoorbeeld met het organiseren van de Mondial.

Beide organisaties zijn dus ooit in Nederland opgericht en beide organisaties hebben in het verleden ook menig Nederlandse bestuurder in hun gelederen gehad. Om diverse redenen is dat langzamerhand veranderd. COM werd steeds meer een Zuid-Europees bestuurde organisatie en de EE werd door de Duitstalige landen gedomineerd. Nederland heeft zich bewust enige jaren afzijdig gehouden. COM was in mijn eerste jaren als bestuurder bepaald niet populair aan de bestuurstafel, iets wat ik niet goed begreep. Zelf vind ik dat je, wanneer je commentaar hebt of het ergens niet mee eens bent, je dan mee moet praten en niet aan de zijlijn een potje moet mopperen. Het is dus niet toevallig dat de bakens verzet werden met mijn benoeming als voorzitter van de NBvV en Albert Zomer als tweede voorzitter, alweer zes jaar geleden. Al snel waren de geesten rijp voor de Mondial die in 2019 zijn beslag in Zwolle kreeg.

COM en EE: Show-organisaties

Van oudsher richten beide organisaties zich heel sterk op het kunnen showen van dieren, met een grote rol voor het wedstrijdelement. Daartoe zijn standaarden nodig en keurrichtlijnen. Beide zaken zorgen voor veel beroering en vaak ook ruzies tussen landen. Zo is de zuidelijke voorkeur bij de verschijningsvorm vaak sterk afwijkend van de noordelijke. Denk maar aan

de bestreping van kanaries in het verleden. De technische congressen zijn dan ook heel belangrijk om te bezoeken en beide besturen richten hun meeste energie dan ook op dit terrein.

Dierenwelzijn

Bij de EE speelt hetzelfde met betrekking tot het technische deel, maar er is meer. Tot voor kort speelde in de zuidelijke landen dierenwelzijn nagenoeg geen rol in het beleid, dit in tegenstelling tot de noordelijke landen. In met name Duitsland, Zwitserland en Nederland hebben we al geruime tijd te maken met een toenemende druk op dit terrein. Strengere eisen ten aanzien van huisvesting en extreme fokvormen in deze landen noopten de EE tot inkeer en het opstellen van beleid. De NBvV is om deze reden dan ook al tien jaar bezig beleid te ontwikkelen en netwerken te bouwen met politiek en uitvoeringsinstanties, inmiddels in sterke samenwerking met de kleindierbonden die zich kort geleden verenigd hebben in KleindierNed. Van de kennis die de NBvV reeds bezit wordt graag gebruik gemaakt. EE kent al jaren een "Beirat", zeg maar dierenwelzijncommissie. Sinds kort is de Nederlandse dierenarts en konijnenfokker Erik Apperlo, de voorzitter van deze EE-commissie.

De zuidelijk aangestuurde COM kende deze druk niet en heeft de noodzaak niet gezien om beleidsmatige zaken richting dierenwelzijn aan te pakken, maar ook hier zien we nu een kentering. Ook binnen de COM is de discussie rondom dierenwelzijn opgestart. Een goede zaak.

Wetgeving

Ook op gebied van wetgeving lijkt er ook een scheiding tussen noord en zuid, ondanks dat alle landen onder dezelfde Europese wetgeving vallen. Wij, in het noorden, zijn toch vaak wat strenger in de leer. In de zuidelijke landen is de overheid vaak wat "losser" met de regels. Mede daarom dat COM niet zoveel last dacht te hebben van "Europa", maar dat is nu gekenterd na het aannemen van een nieuwe wet ter voorkoming van verspreiding van dierziektes. Deze maakt met name het vervoer van dieren naar andere staten ernstig lastiger en voor de liefhebber veel duurder (maar door de recent afgeblazen Mondial in Italië in verband met vogelgriep). Binnen KleindierNed is dit onderkend en aangezwengeld bij de overheid die bepaald ook niet gelukkig was met deze beperking. Met name voor de NVWA zou dit een grote belasting worden op hun reeds overbelaste dienst. Voor deelname aan een buitenlandse wedstrijd

zou elke fokker thuis op eigen kosten zijn dieren moeten laten keuren door de NVWA.

De NVWA en LNV zagen de bui ook hangen en samen met Henk van der Wal heb ik in het najaar via Zoom gepleit voor een uitzondering op deze onmogelijke regeling en met succes. COM Nederland kreeg als eerste organisatie toestemming om af te wijken van de strenge regeling. Wellicht dat deze proef standaard wordt; in ieder geval heeft België van dit Nederlandse besluit ook kunnen profiteren evenals de Postduivenbond van Nederland. Helaas werd de Mondial in Italië, vanwege de ook daar heersende vogelgriep, door de overheid verboden en zijn er dus geen vogels vanuit Nederland vervoerd.

Stakeholder

De wetgeving op gebied van het houden van dieren wordt steeds vaker Europees vastgesteld. Voor ons heel ver weg. Brussel is een sterke vesting met hoge muren. Dat geldt ook voor onze eigen overheid die vaak overvallen wordt door deze regelgeving. Het is dus zaak om een stem te krijgen in Europa door middel van een stakeholderschap. Dit is een groep belangenbehartigers, bijna altijd wetenschappelijke of commerciële organisaties, die betrokken worden bij toekomstige wetgeving, maar bij wie de belangen van hobbydierhouders logischerwijs ver te zoeken zijn. Toetreden tot dit elitegezelschap is een moeizame en langzame weg, maar er is één korte route genaamd; WPO.

WPO is de Wereld Postduiven Organisatie, waarvan de Europese tak sinds kort als stakeholder toegelaten is. Het zou in mijn optiek heel verstandig zijn om hier aansluiting bij te zoeken.

Toekomst

Samenwerken en netwerken opbouwen is een voorwaarde. Alleen kun je dit niet verhapstukken, het beleidsterrein is veel te groot. Ook voor KleindierNed is dit te omvangrijk. We moeten internationaliseren. De EE is reeds een eind op weg. De COM is

startende en de WPO heeft reeds Europese ervaring.

Ik denk dat een samenwerking tussen de drie grote organisaties de enige optie is. En dat is niet zo moeilijk te realiseren. Wanneer de drie voorzitters al eerste stap tot een gesprek komen, zal een gezamenlijke samenwerking een volgende stap zijn. Elkaar informeren en gezamenlijk naar buiten treden en reageren namens alle hobbydierhouders wanneer onze belangen in het spel zijn. Een beetje zoals KleindierNed, maar dan in het groot. En daarnaast blijft iedere organisatie verantwoordelijk voor het beleid op zijn eigen specifieke terrein, zoals Henk van der Wal dat inhoudelijk voor de NBvV doet.

Het zal nog een lange weg worden, maar de contouren van de structuur wordt zichtbaar.

Nieuwe beleidsterreinen COM en EE

Beide organisaties besteden verreweg hun meeste tijd en energie aan het organiseren van internationale shows en standaardeisen. Dat is prima en moet ook doorgaan.

Daarnaast moet er echt meer aandacht komen voor dierenwelzijn en wetgeving. Want wanneer we het zelf niet oppakken, dan doet de overheid dat voor ons. Huisvesting, vervoer en fokrichtlijnen, wetgeving, allemaal beleidsterreinen die onze hobby meer en meer zullen beïnvloeden door de bemoeienissen van diverse belanghebbende partijen. Partijen die vaak beschikken over goede netwerken en veel gesponsord kapitaal. De dierenhobbywereld heeft nog een flinke achterstand in te halen.

Werd aanvankelijk door menig vogelliefhebber nog wat schamper gedaan over de drie druktemakers van de toen nieuw op te richten commissie, te weten Henk van der Wal, Jan de Bruine en Klaas Snijder, inmiddels weten we wel beter. Samen met Henk wil ik me in de toekomst blijven inzetten voor deze missie. Wegkijken is allang geen optie meer.

Vergadering COM/OMJ Sectie D Istanbul 03 /12/2021

Verslag van de vergadering; er waren niet zoveel personen aanwezig, maar wel veel personen die de vergadering via zoom volgden en zich ook konden laten horen.

© Gerard Verhaegen/ Rein Grefhorst/Johan van der Maelen.

Dit is DUS niet het officiële verslag, maar het verslag gemaakt door drie deelnemers.

1. 'Satinet max' is besproken en door Jean Paul Glement (Frankrijk) toegelicht.

Deze kleurslag moet, conform reglement van COM, eerst minimaal drie jaar op rij worden gepresenteerd. Bovendien moet de kleurslag voldoen aan een minimum aantal punten en gekeurd worden door keurmeesters van verschillende landen. Dit geldt voor alle nog niet erkende kleuren.

2. Perla is besproken. Even afwachten hoe resultaten op de Mondial zijn en of er voldoende vogels worden in gestuurd. De regelgeving moet gevolgd worden: drie jaar achtereenvolgend in voldoende aantallen inzenden, zowel stammen als enkelingen.

3. Agaat mogno: geen probleem om de kleur te onderscheiden van bijvoorbeeld de agaat opaal. Bij de isabel Mogno is op dit moment nog te weinig verschil ten opzichte van een isabel opaal. Dus eerst deze kleurslagen presenteren op de Mondial; daar kunnen ze dan worden bekeken en beoordeeld volgens regelgeving.

4. Isabel onyx. Hiervoor geldt hetzelfde als bij de Agaat mogno (zie bovenstaande tekst). Drie jaar achter elkaar in voldoende aantallen, zowel stammen als enkelingen.

5. Isabel eumo; Hiervoor geldt hetzelfde verhaal als bij de agaat mogno. Een isabel eumo komt in verschijningsvorm bijna overeen met de Satinet, echter heeft

de Eumo de melanine meer gecentreerd rond de schacht.

Ook hier weer: drie jaar achter elkaar in voldoende aantallen, zowel stammen als enkelingen.

6. Jaspis DD. Na een vrij felle discussie is de kleurslag NIET aangenomen door OMJ. Reden is met name dat deze kleurslag tot nu toe nog nooit officieel op de Mondial ingezonden is (wél op de vvnk-show in België). Aldaar door verschillende keurmeesters beoordeeld. (Ook nog een keer in Alicante, op een speciale TT; volgens Frankrijk zijn ze toen aangenomen in de zwart-, bruin-, en agaatserie, maar nooit officieel op de Mondial)

Ook de Jaspis DD moet, net als andere kleurslagen, drie jaar gepresenteerd worden om als nieuwe kleurslag aangenomen te kunnen worden. Dus moeten deze vogels, conform de COM-regelgeving, worden gepresenteerd op de Mondial. Bij hoge uitzondering kan dan bekeken worden of er voor deze vogels een iets snellere afhandeling kan gevolgd worden om als nog aangenomen te worden. Maar dat is nog maar de vraag.

7. Nederland heeft geconstateerd dat bij de agaat wit en bij de agaat mozaïeken, vooralsnog die vogels winnen die een kransje hebben onder snavel. Dus welke geen baardtekening laten zien, ofschoon die in de standaard wél gevraagd wordt! Voorstel: standaard aanpassen of erop toezien dat de standaard nageleefd wordt. Wat betreft de agaten was het Congres het

Bruinopaal wit
© A.v.Mingerot

helemaal eens met Nederland en heel helder met z'n conclusie: helemaal eens met hetgeen Nederland voorstelde in verband met de baardtekening en het wel of niet zichtbare phaeomelanine: gewoon de standaard volgen! Dus baardtekening blijft gevraagd; de halsketting zal weliswaar geaccepteerd worden, maar bij gelijk aantal punten zal de vogel mét baardtekening voorrang krijgen.

Dus precies zoals wij in Nederland tijdens technische bijeenkomsten hebben voorgesteld.

8. Bruinopaal keuren volgens standaard, bestrepingpatroon gelijk aan dat van de klassieke; maar wél iets meer verzonken en een wat grijs/bruine kleur uiting.

9. Zwart Topaas. Er moet een lichte omzoming zichtbaar zijn aan de rand van de pennen. Helemaal gemelaniseerde pennen zijn dus foutief. Ook de schachten moeten lichter, minimaal gemelaniseerd.

10. Uruguay vraagt om weer de naamgeving te volgen volgens de COM sleutel. Dus niet zoals nu 'Rood intensief' maar 'intensief rood'. De aanwezige landen hadden er geen moeite mee om het voorstel van Uruguay te accepteren. Maar de standaard zal niet worden aangepast.

11. De eenheidspunten worden ter discussie gesteld met een voorstel vanuit Argentinië. Men wil de keurmeester laten bepalen welke en hoeveel eenheidspunten de vogels verdienen voor/door hun gelijkheid. Wordt niet aangenomen. Dus huidige

regelgeving blijven hanteren.

12. Isabellen: de kleur van de pennen mag niet te donker worden. Maar zeker ook niet licht of flets; dus gewoon de standaard volgen.

Er worden wat tekstuele aanpassingen doorgevoerd. Melanine kleur wordt bruin/beige in plaats van beige/bruin.

13. Het voorstel van Duitsland is om een groep 'zwart' in te voeren. Bekeken wordt of dit haalbaar is. Hier zullen enkele personen zich over buigen.

Noot opstellers: we zien steeds meer vogels die men in de wandelgangen "ALL BLACK" noemt.

14. Ter vergadering is er op aangedrongen dat elk land er op toe moet zien dat de keurmeesters de COM-standaard volgen. Ook moeten ze in het bezit zijn van de meest recente standaardeisen. Standaardeisen Nederland zij vertaling van de COM standaard.

15. OMJ is bezig met een volledige herziening van de standaardeisen.

Niet tekstueel, maar voorzien van foto's en tekeningen.

Maar hier zal tijdens een volgende bijeenkomst extra aandacht voor zijn.

16. Uricum in gemelaniseerde vogels evenals bij eerdergenoemde nieuwe kleurslagen: inzenden op de Mondial, volgen de huidige regelgeving.

17. Aanwezigheid van melanine in het mozaïekpatroon is toegestaan, mits het mozaïekpatroon maar goed zichtbaar blijft. Bij zwart mozaïeken is vermenging van melanine in het masker toegestaan.

18. Bij de omschrijving 'melanine' op de keurbrief zijn een aantal criteria heel belangrijk.

- Kwaliteit van de melanine
- Bestrepingpatroon
- Hoorndelen
- Flanktekening.

BirdSupply.nl

Dé webwinkel voor al uw vogelartikelen!
Bakker kunststof kooien

- ✓ Nieuwe modellen
- ✓ Lades in kleur
- ✓ 100% kunststof

- ✓ Vluchtkooien
- ✓ Kleurecht
- ✓ LED verlichting mogelijk

GRATIS VERZENDING!
vanaf € 75,-

CéDé
THE STANDARD IN QUALITY

CéDé® heeft een toonaangevend assortiment ei- en conditievoeders voor vogels dat in meer dan 50 landen verkrijgbaar is. **CéDé®** onderscheidt zich door het verwerken van **kippeneieren** tot een voedzame ei-cake die de basis vormt voor dit eivoer. Net zoals bij u thuis, worden eieren met bloem en suiker tot een luchtig beslag gemengd. In de oven wordt het beslag gebakken tot de **hoogwaardige CéDé® ei-cake** die dit product zo speciaal maakt.

info@cede.be
www.cede.be

Tips

In de loop van vijftientig jaar veel liefhebbers bezocht voor 'in de keuken van..'. Graag wil ik wat ervaringen met verschillende vogelsoorten delen met de lezer van 'Onze vogels'. Hopelijk kan de lezer er zijn of haar voordeel mee doen.

© Henk Branje

Van plan zelf een grote volière te gaan bouwen?

Ton Bouten uit Horst bouwde een aantal grote volières. De buitenkant (rondom) werd gemaakt van een type Heras hekwerk dat is bespannen met dubbeltjes gaas of ander kleinzig gaas. Het gaas wordt zo'n twintig tot dertig centimeter in de grond gegraven. Dieper hoeft niet. De bovenkant van de volière is voorzien van kunststof gaas.

Maaswijdte van het kunststof gaas is 1.6 x 1.6 cm. Zelf heeft Bouten de volières in het verleden voorzien van gaas met een maaswijdte van 2.2 x 2.2 cm. Dit is echter wat aan de grove kant. Bijvoorbeeld kunnen er, ten gevolge van weeffouten, bij de lassen iets te grote gaten ontstaan. De gevolgen laten zich raden. In een volière van 15 bij 15 meter worden zo'n vijf koppels vogels gehouden.

De volières van familie Bouten staan vlak bij een bosgebied. Dat betekent in ieder geval dat ze volop bezoek krijgen van allerlei gespuis dat je liever niet in of op je volière hebt. Daar worden verschillende maatregelen voor getroffen. De bovenkant wordt voorzien van een dubbel net; dit ter voorkoming van op het dak vallende roofvogels. De zijanten van de volières worden eveneens voorzien van een dubbele laag gaas. Dit eveneens om roofvogels niet in staat te stellen vogels tegen het gaas te 'slaan'. Muizen kun je niet tegenhouden. Moet je volgens Bouten niet eens willen. Graven ze gaten van buiten naar binnen, laat ze dan maar begaan. Probeer echter wel in de volières zoveel mogelijk muizen te vangen (grote diepe emmers met lokvoer die overdekt zijn met gaas waar de vogels niet bij kunnen). Stop je de gaten die de muizen graven telkens dicht, dan zoeken de muizen elders toegang tot de volière, bijvoorbeeld door het kapot bijten van het kunststof gaas. En dan ben je verder van huis omdat er een grote kans bestaat dat de vogels die gaten gebruiken om naar buiten te verdwijnen. Voor ratten, bunzingen en andere grotere predatoren is een schrikdraad installatie aangebracht.

In de winter is het opletten geblazen. Wanneer de sneeuw namelijk op het dak van de volière blijft liggen kan deze vracht zó zwaar worden dat het dak er onder bezwijkt.... De enige

Interieur van een van de grote volières

manier die Ton tot op heden heeft kunnen bedenken is het met een bezem onder tegen het dak stoten om de sneeuw naar beneden te laten vallen. Vóór de winter wordt het dak extra geschoord. De overkapping moet niet groter worden dan drieëneenhalve tot vier meter in de winter.

Uitvangen

Dat valt niet mee in een volière van 15 bij 15 meter of groter. Dat vangen gebeurt in feite met een ouderwets vangnet. Vanuit huis met behulp van een touwtje dicht te klappen. Dat kan ooit dagen duren. Dus je moet niet vlug, vlug een stel vogels willen uitvangen. Dat wordt gegarandeerd geen succes.

De vogels

Bij de keuze van de vogels is in de eerste plaats gekeken of de vogels tegen vorst kunnen. De volières beschikken immers niet over een vorstvrij nachthok maar enkel over een overdekte ruimte waar de vogels uit de wind en regen kunnen zitten. De Nederlandse winter moeten de bewoners dus zonder problemen kunnen verdragen.

Verder is belangrijk dat de gekozen soorten niet hun voedsel in hetzelfde gedeelte van de volière zoeken. Met andere woorden kies vogels die niet op dezelfde plekken in de volière hun voedsel zoeken. Zo houden nachtegallen zich bijvoorbeeld graag laag bij de grond op in struiken en dergelijke. Andere soorten zoeken hun voedsel wat hoger in de volière. Ton heeft verschillende soorten nachtegallen in de collectie: Siberische nachtegaal, roodkeelnachtegaal, zwartborst nachtegaal en zil-veroornachtegaal. Verder Japanse roodborst, blauwe gaai, hop, sialia, Daurian roodstaart, roodstaartgaailijster, roodwangtimalie, zwartwangspecht, kleine bonte specht en middelste bonte specht, Japanse roodborst, goudvink. Deze vogels zijn goed samen met elkaar te huisvesten met dien verstande dat je niet meerdere koppels van eenzelfde soort nachtegaal in één volière moet huisvesten.

Keurmeester 136

Of ik voor de krant een reportage wilde maken over de Nationale Tuinvogeltelling. Ik had dat weekend dienst en de coronamaatregelen waren nog maar net versoepeld, zodat er nog niet veel op de agenda stond. Zo gaat dat: als er niets is kunnen we altijd nog over vogeltjes schrijven.

Louis van Kelckhoven

Vrijdag 28, zaterdag 29 en zondag 30 januari telden in ons land ruim 170.000 mensen ruim twee miljoen tuinvogels. Landelijk werden achtereenvolgens huismus, koolmees en merel het meest geteld. Die top drie zag er in mijn postcodegebied iets anders uit. Daar stond de vink op twee en moest de merel het met een zesde plaats doen.

Dat de merel landelijk op de derde plaats eindigde is zowel hoopgevend als verbazingwekkend.

Sovon, de stichting voor vogelonderzoek, stelt dat de merelpopulatie in Nederland de afgelopen tien jaar met een kwart is afgenomen. De afname in de jaren 2016-2019 is deels te wijten aan het Usutu vi-

rus. Zorgelijk is, aldus Sovon, dat herstel uitblijft. Mede doordat de kwaliteit van het leefgebied van de merel (met name in de steden) achteruitgaat. Het loont de moeite om belangwekkende stukken hierover op de website www.sovon.nl te lezen.

De vogeltelling mocht voor de redactie dan tweede keus zijn, ik kachelde zaterdagmorgen 29 januari welgemoed naar Sellingen. Daar zou ik met een voormalige boswachter en diens vrouw de vogels in hun tuin tellen.

Sellingen ligt in Westerwolde. Een voor Groningse begrippen bosrijk gebied met veel verschillende, kleinschalige biotopen. Het wordt daarom ook wel het Drenthe van Groningen genoemd.

In de tuin van de boswachter wemelde het van de vogels. Een grote tuin, de man had een verrekijker nodig om te kunnen zien wat er zoal binnenvloog op de voerplaats. Vanuit het keukenraam van de boswachter hadden we goed zicht op de beschutte voerplaats. Dat beschutte was belangrijk, aangezien het die dag nogal waaide.

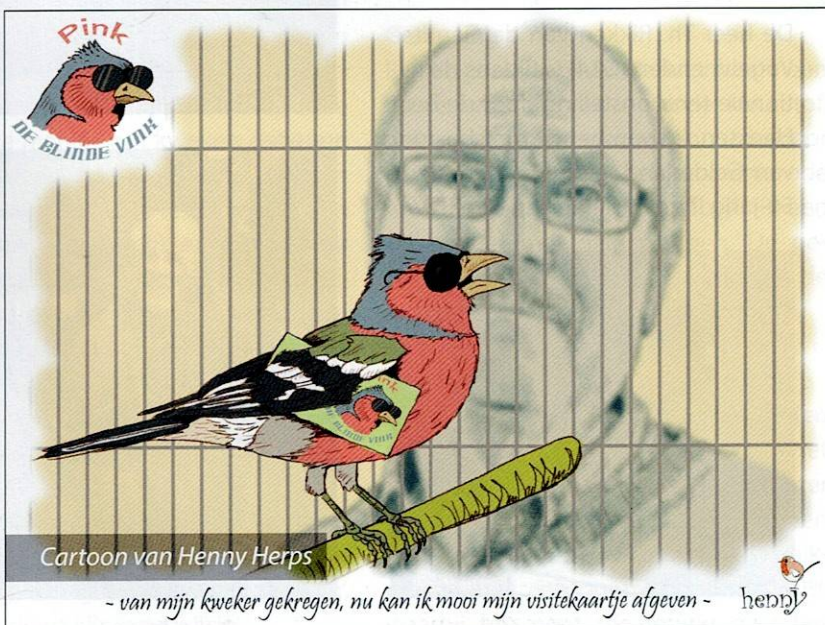
De boswachter voerde het jaar rond. Gemengd graan, vogelzaad, vetbollen, pinda's, pindakaas, brood. Vogels hebben routine, aldus de boswachter, ze weten precies waar ze wanneer moeten zijn om een hapje mee te pikken. Om ongedierte weg te houden was de stelregel dat 's avonds al het voer op moest zijn.

Bij de reportage moest een foto komen van de boswachter en zijn vrouw, hij telde, zij noteerde immers, maar nadat de foto was gemaakt was er in de tuin geen vogel meer te bekennen.

Nadat de rust en de vogels waren weer-gekeerd telden de boswachter en zijn vrouw 18 huismussen, 4 ringmussen, 12 koolmezen, 6 pimpelmezen, 2 glanskopjes, 5 merels, 2 boomklevers, 7 vinken, 6 geelgorzen, 3 gaaien, 1 grote bonte specht, 1 groene specht, 1 houtduif, 2 hollenduiven, 2 roodborsten en 1 goudvink. 73 vogels in een half uur. Daar kan geen gezelschapsvolière tegenop.

De foto is van een kruising Harzer x rode kanarie. Deze kruising levert zacht roze poppen en roze-oranje mannen. Mijn kweekdoel: Rode kanaries met een zacht, melodieus stemgeluid. © Abigail Boerma

- van mijn kweker gekregen, nu kan ik mooi mijn visitekaartje afgeven -

Bondsmededelingen maart 2022

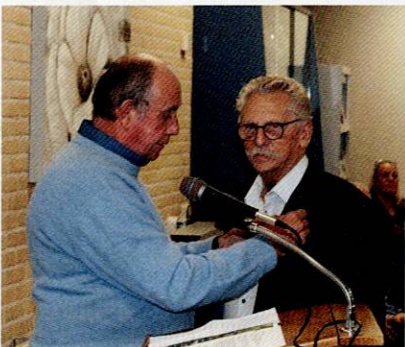

DISTRICT GELDERLAND

Vogelvereniging Vogelvreugd uit Loenen heeft nog net voor de coronabeperkingen zijn ingegaan een besloten onderlinge TT kunnen organiseren. Een hoofddreden om ook nog een aangepaste openingsavond te houden was het feit dat we dit jaar 2 jubilarissen in ons midden hadden. Dhr. A. Zomer van het hoofdbestuur was uitgenodigd om Dhr. W. Schoonhoven te huldigen voor zijn 40-jarig lidmaatschap en Dhr. P. Berends voor zijn 60-jarig lidmaatschap, waarvoor hen de bijbehorende speld werd overhandigd. Beide heren zijn nog volop actief in de vogelsport en hebben grote verdiensten voor onze vereniging.

De heer Th. Rikken van de Gendtse Vogelvrienden (G14) is tijdens de nationale tentoonstelling door de heer Hanssen, lid van het districtsbestuur van Gelderland, gehuldigd voor zijn 50-jarig lidmaatschap van de NBvV.

Bij De Vogelvriend uit Nijkerk hebben wij vanwege de COVID-19 de huldigen van de jubilarissen binnen onze vereniging moeten uitstellen maar omdat wij niet langer wilden wachten zijn wij als voorzitter en secretaris van de Vogelvriend Nijkerk (N33) met een bos bloemen en de spelden langsgegaan om de jubilarissen te feliciteren. Dhr. E. van de Kamp, Dhr. G. Bakker en Dhr. J. Vermeulen zijn allen 50 jaar lid van de NBvV en Dhr. P. van de Bor 40 jaar. Wij feliciteren hen met hun jubileum, bedanken hen voor hun inzet binnen onze vereniging en hopen nog lang op hun inzet te mogen rekenen en te mogen genieten van hun kennis en vogels!

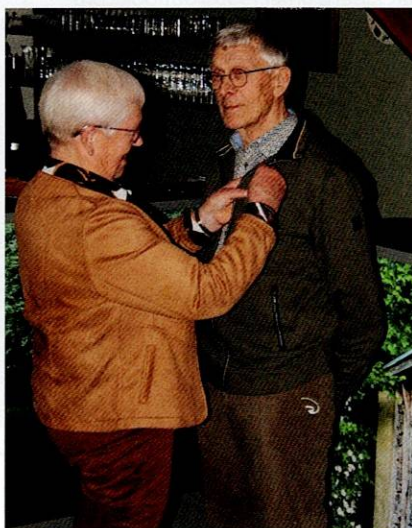
DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Op 9 januari bestond onze vogelvereniging 'de Beerse Vogelvrienden' M13 uit Middelbeers precies 60 jaar. Eén van onze leden, Jan Kolsters, heeft de vereniging mede opgericht en is nog steeds lid. Hij is daarvoor thuis bij hem door onze districtsvoorzitter Peter Verkuijlen onderscheiden met de bijbehorende speld. Op de bijgevoegde foto Peter en jubilaris Jan.

Rien Reijbroek werd in 1959 lid van vogelvereniging "de Nachtegaal" in Gemert. Hij was één van de medeoprichters. Rien heeft diverse taken in het bestuur vervuld, 3 jaar penningmeester, 11 jaar secretaris en nu nog als ringencommissaris. Vanaf de oprichting is Rien betrokken bij de vereniging, opbouwen van de tentoonstelling inschrijven vogels, aandragen bij het keuren, verzorgen tijdens de tentoonstelling en achteraf helpen met het opruimen. Rien is heel betrokken bij de natuur en is een vaste kracht bij op "de Perekker" - ons natuurcentrum. Vogeltellingen met de vogelwerkgroep en weidevogelgroep is een vaste activiteit in Rien's agenda. We mogen wensen

dat Rien nog vele jaren mag genieten van de vogelsport en de natuur om ons heen en dat in goede gezondheid.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Tropische vogels en parkieten

A. Aalbers uit Nijmegen heeft een nieuw telf.nr.: 024-845 57 50 en mobiel: 06-30119695

A.P. Braam uit Haalderen is voortaan alleen te bereiken op zijn mobiel: 06-23938599

J. Zwart uit Menaldum heeft een nieuw mobiel nummer: 06-21548113
J.E. Diepstraten-Lemaire, J.F. Krahmer, L. Perdon en H.H. Westland zijn gestopt als keurmeester per 1-1-2022.

Kleur en Postuurkanaries

J.R.M. van Ginneken, R.M. Kristel, C.W.F. Mallens en B.W. van der Ree zijn gestopt als keurmeester per 1-1-2022.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

P.K. Schipper, afd. Sliedrecht (S05);
A. Kenter, afd. Opmeer spanbroek (O36);
P. Leeuwen, afd. Middelbeers (M13);
E.C.M. Grotenberg en H. Weijenberg, afd. Rheden (R43).

Jubilarissen 40 jaar

T.G. Meis en H. Kluiters, afd. Winschoten 1 (W14);
J.A. Schipper, afd. Sliedrecht (S05);
A. Pater en J. Smook(+), afd. Opmeer spanbroek (O36);
W. van Korven, afd. Middelbeers (M13);
A. Bekkers, afd. Nuenen (N34);
Mevr. W.H. Ramaekers, afd. Koningsbosch (430);
P. van der Bor, afd. Nijkerk (N33).

Jubilarissen 50 jaar

W. Schuur, afd. Musselkanaal (M06);
Th. Rikken, afd. Gendt 1 (G14);
G. Bakker, E. van de Kamp en J. Vermeulen, afd. Nijkerk (N33).

Jubilarissen 60 jaar

J. Kolsters, afd. Middelbeers (M13);
R. Reijbroek, afd. Boekel (B46).

Ereleden

J. Smook(+), afd. Opmeer spanbroek (O36).

Overledenen

J.G.M. Smook uit Hoogwoud was voorzitter en ringencommissaris van V.V. "VoVOS", afd. Opmeer Spanbroek (O36); P. Puyk uit Nieuwegein was oud bestuur en ere lid van V.V. "Vogelvriend", afd. Nieuwegein (V21); H.H. ter Beek uit Almere was oud voorzitter van V.V. "De Kwartel", afd. Muiden (M11);
F.v.d. Plasse uit Yerseke was bestuurslid van V.V. "Interscaldis", afd. Yerseke (Y04).

G.H. Dijkhof, Apeldoorn (A12); E. Duinkerken, Tiendeveen (H53); L. Tiemens, Meppel (M02);

F. van de Steeg, Losser (326); A. Verhage, Middelharnis (G05); F. Jongen, Heerlen (440);

J. Brandsma, Wanssum (462); A.G.M. Witten, Delden (305); B. Wijnands, Horst (H09); T. Hanemaaijer, Maassluis (M17); G. Hoekman, Dalfsen (D09); P. Romme, Geffen (G36); L. Nagtegaal, Breukelen (K16); W. v/d Velde, Hasselt (V17); J.H. van Triest,

Spekenburg (S36); M. van Hoof, Geldrop (V07); A.P. Visscher, Oldenzaal (O05); G.J. Willemse, Maartensdijk (B58).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

ZONDAG 10 April.

Van 09.00 tot 11.30 uur.

**De grootste Vogelbeurs
van Zuid Nederland
georganiseerd door EKV'51 Venlo
Manegehal Op de Renbaan**

Manegeweg 18 5916 NB Venlo
Gelegen nabij de oude grensovergang
Venlo - Herungen
Tegenover de Rotterdam - Rijn - Pijpleiding

Entree €3,00

Verkopers reserveren a € 5,- p/m.
Verkoop alleen vanuit TT kooien.
Maximaal 2 vogels per kooi.

Info: www.vogelvenlo.nl
vogelvenlo@versatel.nl

 [@vogelvenlo](https://www.facebook.com/vogelvenlo)

QR Code of vaccinatiebewijs vereist, zie voor meer informatie onze site

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielerman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, H. Maatman, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Huub Mertens, tel. 06-19053510, E-mail: huubmertens54@gmail.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Rooddoorvuurstaartamadine *Emblema oculata*

maart

© P.v.d.Hooven

Deze in Europa onbekende prachtvink komt in het wild alleen voor in de uiterste zuidwest punt van Australië. Daar is het een zeldzame vogel die zich ook maar weinig laat zien. Behorend tot het geslacht *Emblema* is hij nauw verwant aan de diamantvink (*Emblema guttata*). Tijdens mijn reis door Australië heb ik een aantal vogelkwekers bezocht waarbij ik bij een kweker in de buurt van Brisbane deze roodoor vuurstaartamadine aantrof en mocht fotograferen. In Australië is de roodoor vuurstaartstaartamadine beschermd en slechts een beperkt aantal kwekers, in het bezit van een speciale vergunning, mogen ze houden en kweken waarbij ze meewerken een project om de vogels te vermeerderen en weer uit te zetten in het wild. De kweek heeft nog wel wat voeten in de aarde. De vogels stellen nogal wat eisen aan hun voeding en huisvesting en schijnen ze vrij agressief te kunnen zijn en waardoor ze moeilijk met andere vogels kunnen worden samen gehouden. In

1933 schreef Mr H.V.Highman in *Avicultural Magazine* dat voor zover bekend hij de enige was die deze vogels bezat. Het lukte hem niet om hiermee te kweken. Vervolgens huurde hij een vogelvanger in die in drie maanden tijd een zestiental vogels wist te vangen, waarvan er uiteindelijk negen in zijn volières belandden. Er werd nooit meer dan één vogel tegelijk gevangen.

De vogels gedijen het beste in vrij ruime volières met vooral vrij veel lengte. Bij voorkeur zoveel mogelijk beplant met het struikgewas en de grassen waarin ze in de vrije natuur ook leven. Indien voldoende aanwezig halen ze hieruit al een flink gedeelte van hun voeding. Daarnaast wordt vrij veel groenvoer opgenomen, aangevuld graszaden en milletsorten. Paarvorming gaat het beste met jonge vogels die nog niet op kleur zijn. Met volwassen en op kleur zijnde vogels is het veel moeilijker een verdraagzaam koppel samen te stellen. Opvallend dat ditzelfde gedrag ook bij zonsstrildes speelt, omdat ook zonsstrildes bekend staan om hun agressiviteit. Broedresultaten

werden alleen bereikt met koppels die op jonge leeftijd werden gevormd. Voor het nest wordt steeds een zo hoog mogelijke plek gezocht en het nest wordt bij voorkeur gebouwd met groen nestmateriaal. De binnenkant wordt gevoerd met veertjes en hierin worden 4 tot 6 eieren gelegd. Nestcontrole wordt niet geaccepteerd, dus exacte broedgegevens zijn niet precies bekend. Helaas zijn de broedresultaten in Australië maar mondjesmaat. Er worden maar weinig vogels legaal gehouden. Speciale aandacht is vereist voor huisvesting en voeding, en zelfs dan is succes niet gegarandeerd. Vuurstaartamadines moeten als paar worden gehuisvest in grote beplante volières met een dichte natuurlijke dekking en zaaddragende grassen, goede hygiëne en volop vers water. Bij een goede verzorging kunnen ze in avicultuur 5 tot 7 jaar oud worden.

Literatuur: David Myers - *Breeding The Beautiful and Red-eared Firetail*

ALWAYS IN THE WINNING FOOD!

Wilt u meer weten over de
Witte Molen Expert-range,
neem gerust contact op.

info@wittemolen.com
www.wittemolen.com

EXPERT

BY & FOR BREEDERS

150+ PRESTATIEGERICHTE VOEDERS
voor vogels, knaagdieren & konijnen: evenwichtige & voedzame mengelingen,
gebruiksklare ei- & zachtvoeders, & mono-component producten.